

ÁBRAHÁM PRÓFÉTA

(aleyhisselam)

Mahmud Sâmi Ramazanoğlu

 ERKAM
PUBLISHING

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

© Erkam Publications - Isztambul 1441/2020

ÁBRAHÁM PRÓFÉTA

- a l e y h i s s e l â m -

MAHMUD SÂMÎ RAMAZANOĞLU

- A könyv eredeti címe:** Hazret-i İbrâhim (aleyhisselâm)
Szerző: Mahmud Sâmî Ramazanoğlu
Fordító: Kiss Zsuzsanna
Szerkesztő: Kiss Zsuzsanna
Grafika: Rasim Şakiroğlu
ISBN: 978-605-302-926-7
Címe Ikitelli Organize Sanayi Bölgesi
Atatürk Bulvarı, Haseyad
1. Kısım No: 60/3-C
Başakşehir, Isztambul, Törökország
Tel: (+90-212) 671-0700 pbx
Fax: (+90-212) 671-0748
E-mail: info@islamicpublishing.org
Web site: www.islamicpublishing.org
Nyomda: Erkam Printhouse
Language: Hungarian

ÁBRAHÁM PRÓFÉTA

- a l e y h i s s e l â m -

Mahmud Sâmî Ramazanoğlu

A Mindenható Allah azt mondja:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ
مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ
وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ

Bizony, szép példaképek van Ábrahámban, és azokban, akik vele voltak, mikor azt mondták a népüknek: „Bizony, mi elhatároljuk magunkat tőletek, és attól, amit Allahon kívül imádtok. Megtagadunk benneteket, és ellenségesség és gyűlölet jelent meg köztünk és köztetek örökre, amíg nem egyedül Allahban hisztek!” (60:4)

Tartalomjegyzék

Próbatétel Allahtól	7
Az Áldott Ház és Ábrahám (a.s.) Helye.....	8
A biztonságos hely.....	9
Ábrahám és Iszmail próféta fohásza	10
Mohammed Próféta anyjának álma.....	12
Ábrahám próféta nemzetsége	13
Ábrahám és Jákob próféta végakarata	14
Ábrahám próféta (a.s.) és Nimród	17
Ábrahám próféta bizonyosságot kér Allahtól	19
Ábrahám próféta (a.s.) vallása	22
Az első imaház a Földön	23
Ábrahám próféta és az apja	32
A bálványimádás eredete.....	33
Ábrahám próféta (a.s.) születése	34
Ábrahám próféta (a.s.) hitének bizonyossága.....	37
Jakín	38
Ábrahám próféta (a.s.) leszármazottai.....	42
Az angyalok elhozzák Ábrahám prófétának (a.s.) a jó hírt Izsák (a.s.) születéséről	46
Nem szabad feladni a reményt Allahban	51
Ábrahám próféta (a.s.) fohásza az utódaiért.....	54
Miért van Allah Háza terméketlen, megművelhetetlen helyen?.....	57
Ábrahám próféta (a.s.) jó tulajdonságai	58
Ábrahám próféta (a.s.) az igaz hitre hívja apját.....	60
Ábrahám próféta (a.s.) küzdelme a bálványimádás ellen.....	64
Ábrahám prófétát (a.s.) a tűzbe dobják	68

A próféták feladatai.....	72
Allah Házának helye és építése.....	75
A nemes Kába.....	81
A Fekete Kő.....	86
A Zarándoklat előnyei.....	89
Mohammed Próféta (s.a.w.) közössége.....	97
Ábrahám próféta (a.s.) bálványimádó törzse.....	100
Ábrahám próféta (a.s.) tudást, jótetteket és tiszta szívet kér Allah-tól.....	102
Ábrahám próféta (a.s.) feláldozza a fiát.....	107
Az Akika áldozat.....	113
Béke legyen Ábrahám prófétával!.....	115
Az Igazság követői.....	117
Ábrahám próféta (a.s.) dicséretes tulajdonságai.....	118
Megtartani a vallás előírásait.....	121
Ábrahám próféta (a.s.) megfizette adósságát.....	123

Próbatétel Allahtól

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ
عَهْدِي الظَّالِمِينَ

És (emlékezz,) mikor Ura próbára tette Ábrahámot szavakkal (parancsokkal), és ő teljesítette azokat. Azt mondta: „Bizony, vezetővé teszek téged az emberek számára”. Azt mondta (Ábrahám): „És az utódaimat is?” Azt mondta (Allah): „A szerződéselem nem terjed ki a bűnösökre!” (2:124)

Hazin Korán-kommentárja szerint Ábrahám próféta (a.s.) Nimród idejében született.

Ábrahámot (a.s.) a zsidók és a keresztények is nagy tiszteletben tartják. Büszkék arra, hogy az ő leszármazottai, és hozzá vezetik vissza vallásukat.

Az arab törzsek is Ábrahám prófétától származnak, a másik fiától, Iszmailtól, és ők is büszkék származásukra, vagyis Ábrahám prófétát minden nép nagy tiszteletben tartja. Az ő történetével a Mindenható Allah arra hív minket, hogy fogadjuk el a Mohammed próféta (s.a.w.) által hozott törvényt.

Amikor Ábrahám próféta (a.s.) azt kérte a Mindenható Allahtól, hogy az utódai is vezetők lehessenek, Ő azt felelte, hogy az egyezsége nem vonatkozik a bűnösökre. A Mindenható

Allah azt is kijelentette, hogy Ábrahám próféta imairánya a Kába felé volt, bár a zsidók ezt nem fogadták el.

Az Áldott Ház és Ábrahám (a.s.) Helye

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَاً وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ
إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ
طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

És (emlékezz,) mikor a Házat (a Kábát) a gyakori, ismétlődő visszatérés (a zarándoklat) helyévé tettük, és a biztonság helyévé, és azt mondtuk: „Tegyétek Ábrahám helyét imahelylyé!”. És szerződést kötöttünk Ábrahámmal és Iszmáillal: „Tisztítsátok meg a Házamat azok számára, akik körüljárják, akik ott tartózkodnak, akik meghajolnak és akik leborulnak!” (2:125)

Fahri Razi szerint a Ház (bejt) szó itt a Kábát jelenti, és a Haramot, vagyis a Kábát körülvevő sérthetetlen területet. Ez a hely a világi és spirituális hasznon helye. Ezért is van az, hogy az istenszolgálat egy cselekedete, a Zarándoklat annyi jutalommal jár, és olyan magas a rangja az Iszlámban. Evilági szempontból is számos haszonnal jár a Zarándoklat időszaka: ilyenkor megjavítják az utakat, hogy a zarándokok használhassák őket, az emberek láthatják mások helyzetét a Zarándoklat során, és segítenek egymáson.

Ábrahám Helye annak a kőnek a neve, amelyen Ábrahám próféta (a.s.) lábnyoma látható, vagy az a hely, ahova a követ tette, hogy arra állva építse fel a Kábát. Omár (r.a.) hadísza is ezt a jelentést támasztja alá. Egy napon Allah Küldötte (s.a.w.) és Omár (r.a.) Ábrahám Helyéhez mentek, és Omár (r.a.) megkér-

dezte: „Ne tegyük-e Ábrahám próféta helyét imahellyé?” És Mohammed próféta (s.a.w.) azt felelte: „Nem kaptam erre parancsot”. Aztán, még ennek a napnak a délutánján, a Mindenható Allah kinyilatkoztatta a fenti áját. Ennek a parancsnak megfelelően kívánatos, hogy a muszlimok ezen az áldott helyen imádkozzanak.

A biztonságos hely

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ
مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

És (emlékezz,) mikor Ábrahám azt mondta: „Uram, tedd ezt a várost biztonságossá, és lásd el a népét gyümölcsökkel – azokat, akik hisznek közülük Allahban és az Utolsó Napban!” (2:126)

Amikor Ábrahám próféta (a.s.) fohászokodott Mekka népéért, aztán pedig csak a hívókért, a Mindenható Allah azt mondta: „Ami a hitetleneket illeti ebben a városban, nekik is megadom az evilági ellátásukat egy megszabott ideig, mert a hitetlenség nem akadályozza annak, hogy valaki az ellátását megkapja Tőlem.”

Fahri Razi szerint Ábrahám próféta (a.s.) fohászja általános fohász volt, amely a város minden lakójára vonatkozott. Mivel Mekka terméketlen hely, ahol nem nőnek növények, mindenki számára fohászokodott ellátásért, de vezetők csak hívő és erényes emberek lehetnek, ezért értük kiemelten fohászokodott. De a Mindenható Allah kijelentette, hogy ezen a világon gondoskodik a hitetlenekről is, egy megszabott ideig.

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا
تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

**És mikor Ábrahám a Háza alapjait megépítette Iszmaillal:
„Urunk! Fogadd el ezt tőlünk. Bizony, Te vagy az, Aki mindent
hall, mindent tud.” (2:127)**

Fahri Razi szerint ez az ája arra utal, hogy a Ház létezett már Ábrahám próféta ideje előtt is. Azt bizonyítja, hogy valami volt már ott előtte is, és Ábrahám próféta és a fia ezeket az alapokat emelte fel újra. Allah Házát először Ádám próféta (a.s.) építette fel. Ibn Abbasz (r.a.) elbeszéléséből azt is tudjuk, hogy Ádám próféta negyven alkalommal zárandokolt el Indiából gyalog a Házhoz.

Az a Ház, amelyet Ádám próféta épített el, elpusztul az Özönvízben, és a Mindenható Allah Ábrahám prófétának parancsolta meg, hogy építse újjá, és Gábiel angyalt küldte el, hogy a pontos helyét megmutassa.

Ábrahám és Iszmail próféta fohásza

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ
وَأَرْنَا مَنَاسِكَنَا وَثُبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

**Urunk! Tégy minket Neked alávetett muszlimokká, és a
leszármazottainkat Neked alávetett közösséggé. És mutasd meg
nekünk a szertartásainkat, és fogadd el a bűnbánatunkat!
Bizony, te vagy a Megbocsátó, az Irgalmas. (2:128)**

A „mím” betű ebben az ájában annak a jele, hogy Ábrahám próféta leszármazottai közül lesznek lázadók és zsarnokok is. Ábrahám és Iszmail próféta azért kérték Allahot, hogy tanítsa meg nekik a Zarándoklat rítusait, tegye az utódaikat muszlimokká és fogadja el a bűnbánatukat, mert arra vágytak, hogy a leszármazottaik azok közé tartozzanak, akik a jóra valóra és igaz vezetésre hívják az embereket.

Ez az ája azt bizonyítja, hogy a Mindenható Allah teremti meg szolgálói cselekedeteit, és a bűnbánat is a szolga cselekedete, ami kívánatos Allah szemében. Ha igaz lenne az az állítás, hogy a szolga maga döntheti el cselekedeteinek kimenetelét, akkor Ábrahám próféta nem kérte volna bűnbánatának elfogadását a Mindenható Allahtól. A Mindenható Allah akarta Ábrahám próféta bűnbánatát, és Ő is hívta életre.

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

„Urunk! Támassz közülük egy küldöttet, aki a Te ájaidat olvassa nekik, és megtanítja nekik az Írást és a bölcsességet, és megtisztítja őket. Bizony, Te vagy a Mindenható, a Bölcs.”
(2:129)

A Korán-magyarázók¹ szerint a „küldött” ebben az ájában Mohammed prófétára (s.a.w.) vonatkozik, mert Ábrahám próféta Iszmailtól származó utódai között nem volt más próféta, csak ő.

1. Pl. Beyzavi, Hazin, Fahri Razi

Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Én vagyok Ábrahám fohásza, Jézus jó híre és anyám álma”. Ez a hadís is a fenti jelentést támasztja alá.

Mohammed Próféta anyjának álma

Allah Küldötte (s.a.w.) édesanyja, Amina azt álmodta, hogy az áldott házban, ahol Mohammed Próféta (s.a.w.) született, fény jelent meg, ami egészen Samig² elért. Erre az álomra mondta később Allah Küldötte (s.a.w.): „Én vagyok anyám álma”.

Eszerint az ája szerint Allah Küldötte (s.a.w.) rendelkezett minden tulajdonsággal, ami ahhoz szükséges, hogy az emberiségben fellelhető hiányosságokat kijavítsa.

- Először is, hirdette Allah törvényének szavait a hívők közösségének.
- Másodsor, megtanította és elmagyarázta mindazt, ami a Kegyes Koránban ki lett nyilatkoztatva, megtanította a vallást az embereknek, és megmentette őket a tudatlanságtól.
- Harmadszor, Allah szolgálóinak megtanította az evilágra és Túlvilágra vonatkozó bölcsességeket, megtanította őket, hogy ne állítsanak társakat Allah mellé, tartózkodjanak a bálványimádtól és más bűnöktől.

2. Sam: a mai Szíria és a körülötte fekvő területek (Jordánia, Libanon, Palesztina, Izrael)

Ábrahám próféta nemzetsége

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ
اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

És ki fordulna el Ábrahám vallásától, hacsak nem az, aki bolondot csinál magából? És bizony, Mi kiválasztottuk őt ebben a világban, a Túlvilágon pedig a jórahalók közül való lesz. (2:130)

„Bizony, én elhagytam annak a népnek a vallását, akik nem hisznek Allahban, és tagadják a Túlvilágot. És az ősapáim vallását követem: Ábrahámét, Izsákét és Jákobét.” (12:37-38)³

Bár a zsidók és a keresztények is elfogadják Ábrahám prófétát, meglepő módon Mohammed Próféta (s.a.w.) prófétaságát nem ismerik el és nem tartják tiszteletben. Hiába fohászzkodott Ábrahám próféta, hogy küldessék el egy próféta a leszármazottai közül, és hiába küldte el a Mindenható Allah Mohammed Prófétát (s.a.w.), nem engedelmeskedtek neki. Hazin Korán-kommentárja szerint ez az ája ezért lett kinyilatkoztatva, mert a zsidó rabbiból lett muszlim, Abdullah ibn Szalam egyik unokatestvére nem fogadta el Mohammed Próféta (s.a.w.) igazságát. Abdullah ibn Szalam azt mondta neki: „Ó, unokatestvérem, te is tudod, hogy Allah megígérte a Tórában, hogy el fog küldeni egy prófétát, akinek a neve Ahmed, és aki Iszmail utódai közül fog származni. Aki hisz benne, az megmenekül, de aki nem, az átkozott lesz”. Ennek ellenére csak egyetlen unokatestvére, Szalama fogadta el az Iszlámot. A többiek habozása miatt nyilatkozta ki a Mindenható Allah ezt az áját.

3. amikor „Ábrahám nemzetségéről” beszélünk, vagy a Kegyes Korán ezt említi, akkor mindig a „vallás” értelemben kell érteni, vagyis azok Ábrahám próféta népe, akik az ő vallását követik

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْنَا قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

És mikor Ura azt mondta neki: „Vesd alá magad (Nekem)!”, ő azt mondta: „Alávettem magam a Világok Urának!” (2:131)

Ábrahám és Jákob próféta végakarata

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

És Ábrahám megparancsolta a fiainak, ahogy Jákob is tette: „Fiaim! Allah kiválasztotta nektek a vallást, hát ne haljatok meg másként, mint muszlimként!” (2:132)

Tehát Jákob próféta is azt kötötte a fiai lelkére, hogy maradjanak állhatatosak az igaz vallásban.

Tudjuk, hogy Ábrahám prófétának négy fia volt: Iszmail, Izsák, Median és Mudan. Bayzavi Korán-kommentárja szerint, amikor a zsidók egy csoportja eljött Allah Küldöttéhez (s.a.w.), és megkérdezték tőle: „Hát te nem tudod, hogy Jákob végakarata az volt, hogy fiai a zsidók vallásán maradjanak?”, a Mindenható Allah kinyilatkoztatta ezt az áját, ami megerősíti, hogy Jákob akarata az volt, hogy fiai maradjanak meg az igaz vallásban, az Allahnak való alávetettségben, vagyis az Iszlámban.

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ

Vagy talán tanúi voltatok, amikor eljött Jákobhoz a halál, azt mondta a fiainak: „Mit fogtok szolgálni utánam?” Azt mondták: „A te istenedet fogjuk szolgálni, és az ősapáid, Ábrahám, Iszmail és Izsák Istenét – az Egyetlen Istent, és Neki vetjük alá magunkat.” (2:133)

Mivel az ember apjának testvére egyenrangú az apjával, Jákob apai nagybátyja, Iszmail olyan rangú, mintha az apja lenne, ezért említi itt az ája az „atyák” között őt is. Allah Küldötte azt mondta a nagybátyjáról, Abbaszról (r.a.): „Ez az ember az atyáim közül maradt meg nekem”. Ebből a hadísból is láthatjuk, hogy az apai nagybátya és az apa egyenlők egymással.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ
إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُولُوا آمَنَّا
بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

És azt mondták: „Legyetek zsidók, vagy keresztények, és akkor vezetve lesztek”. Mondd: „Nem! Mi Ábrahám vallását követjük, a hanífét, aki nem volt a társítók közül való.

Mondd: „Hiszünk Allahban, és amit leküldött nekünk, és amit leküldött Ábrahámnak, és Iszmailnak, és Izsáknak, és

Jákobnak, és a leszármazottaiknak, és amit Mózes és Jézus kapott, és ami a prófétáknak adatott Uruktól. Nem teszünk különbséget közöttük. És Neki vetjük alá magunkat.” (2:135-136)

Ibn Abbasz elbeszélése szerint ez az ája akkor lett kinyilatkoztatva, amikor néhányan a zsidók vénei közül (Káb ibn Asraf, Malik ibn Szaif, Vahb ibn Jahuda, Abu Jasszir ibn Ahtab) és néhányan a keresztények közül (Szaid Akib és a társai) vitázni akartak a muszlimokkal. Mindkét fél azt állította, hogy az ő vallásuk a legjobb.

A zsidók azt mondták: „A mi prófétánk, Mózes a legjobb a próféták között. A mi könyvünk, a Tóra a legjobb könyv, és a mi vallásunk a legjobb vallás”. És szidták Jézus prófétát és a Bibliát, Mohammed Próféát (s.a.w.) és a Kegyes Koránt.

A keresztények is a saját vallásukat és könyvüket dicsérték, és tagadták az ezen kívül eső prófétákat és könyveket. Ezért nyilatkoztatta ki a Mindenható Allah a következő áját:

تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ
اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةَ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Vagy azt mondjátok, hogy Ábrahám, és Iszmail és Izsák és Jákob és a törzsek zsidók voltak, vagy keresztények voltak?” Mondd: „Ti tudjátok jobban, vagy Allah tudja?” És ki bűnösebb (igazságtalanabb) annál, aki elrejt a tanúságot, ami nála van Allahtól? És bizony, Allah nem figyelmetlen azzal kapcsolatban, amit tesztek.” (2:140)

Ábrahám próféta (a.s.) és Nimród

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ
أَنَا أْحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ
مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Nem láttad azt, aki vitázott Ábrahámmal Urával kapcsolatban, mert Allah neki adta a királyságot? Amikor Ábrahám azt mondta: „Az én Uram az, aki életet ad, és halálba küld”. Ő azt mondta: „Én is életet adok és halálba küldök”. Ábrahám azt mondta: „Bizony, Allah hozza fel a Napot keletről, te pedig hozzad fel nyugatról!” Erre elnémult az, aki hitetlen volt. És Allah nem vezeti a bűnösök népét. (2:258)

Nimród uralkodó volt, aki istennek tartotta saját magát, mert Allah akkora hatalmat és annyi vagyont adott neki a földön.

Nimród megkérdezte Ábrahám prófétát: „Ki a te urad?”, ő pedig azt felelte: „Az én Uram az, Aki életre kelt és halálba küld”. „Én is adhatok halált és életet” – mondta erre Nimród.

Ezzel azt értette, hogy halálra ítélné az embereket, vagy ha úgy tartja kedve, megkegyelmezhet nekik. „Nem így értettem. És az élet és a halál valóságára, igazi jelentésére gondolok” – mondta Ábrahám próféta, és hozzátette: „Az én Uram parancsára a Nap keleten kel fel. Ha valóban akkora a hatalmad, parancsold meg neki, hogy nyugaton keljen fel!” Nimródnak elakadt a szava ettől a választól.

Ez a beszélgetés azután történt, hogy Ábrahám próféta (a.s.) megmenekült a tűzből. Azelőtt sohasem beszélt Nimród-dal.

Nimródnak bőségesen volt étele a palotájában. Evett, és enni adott mindenkinek, csak Ábrahám prófétának nem, ezért ő üres kézzel tért haza a feleségéhez. Úton hazafelé a tarisznyáját porral töltötte meg, azt gondolva: „Nem csaphatom be a családomat, de legalább egy kis ideig boldogok lesznek, ha látják a tele tarisznyát, és azt gondolják, hogy van mit ennünk.”

Ábrahám próféta hazaért, a sarokba tette a tarisznyáját, és azonnal lefeküdt aludni. A felesége, Sára kinyitotta a tarisznyát, és látta, hogy tele van ennivalóval. Vacsorát készített, és amikor Ábrahám próféta felébredt, és meglátta az ételt, meglepetten kérdezte: „Hát ezt az ételt honnan szerezted?” „Abból készítettem, amit te hoztál haza” – felelte Sára. Ábrahám próféta megértette, hogy a Mindenható Allah gondoskodott róluk.

A Mindenható Allah egy angyalt küldött Nimródhoz, hogy a hitre hívja őt, de Nimród nem fogadta ez az egyistenhitet. Az angyal másodszor is hívta őt a hitre, de ő akkor sem hallgatott rá. Amikor az angyal harmadszor is eljött Nimródhoz, ő azt mondta: „Gyűjtsd hát össze a seregeidet, és én is összegyűjtöm az enyémekeket! Legyen köztünk harc, és döntsön az igazságról!”. Mire a Nap felkelt, Nimród összegyűjtötte minden katonáját. A Mindenható Allah pedig nem küldött ellenük mást, csak rengeteg legyet, olyan sokat, hogy az eget is elsötétítették. A legyek megették a katonák húsát és kiszívták a vérüket, csak a száraz csontokat hagyták meg. Az egyik légy bemászott Nimród orrába, és száz évig maradt az agyában. Így büntette meg őt a Mindenható Allah. A légy akkora fájdalmat okozott neki, hogy azt parancsolta az embereinek, hogy egy deszkával üssék a fejét. Az

egyik ütés túl erősre sikerült, és összezúzta Nimród fejét. Így pusztította el őt Allah.⁴

Ábrahám próféta bizonyosságot kér Allahtól

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ
أُولِمُ تُوْمَنَ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ
أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِنَّكَ تَمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ
جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعِيًّا وَاَعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ

És emlékezz, mikor Ábrahám azt mondta: „Uram, mutasd meg nekem, hogyan adsz életet a holtaknak!” Azt mondta Allah: „Talán nem hiszel?” Azt felelte: „De igen, csak hogy megnyugodjék a szívem”. Azt mondta Allah: „Akkor fogj négy madarat, és hajlítsd őket magadhoz! Aztán (öld meg őket, és vágd fel darabokra, és) helyezz egy részt belőlük minden hegyre. Aztán hívd őket, és sietve jönnek majd hozzád. És tudd, hogy Allah Mindenható, Bölcs.” (2:260)

Ábrahám próféta kívánsága, hogy saját szemével is láthassa a feltámadást, nem volt ellentétes a hittel. Még ha az emberek hisznek is a Láthatatlanban, akkor is ott él bennük a vágy, hogy saját szemükkel is láthassák. Hazin Korán-kommentárja szerint Ábrahám próféta kérésének oka az volt, hogy egy napon meglátta egy madár tetemét a folyóparton. A tetem pont a víz és a száraz találkozásánál hevert. Amikor a folyó megáradt, a halak lak-

4. Tarih-i Ebi'l-Fida

mároztak belőle, amikor leapadt, a bogarak lepték el, ezért már csak igen kevés hús maradt a csontjain. Ábrahám próféta lenyűgözve mondta: „Ó, Uram, tudom, hogy Te még ezt a madarat is képes vagy feltámasztani, de ha megmutatod nekem, hogyan teszed, megnyugszik a szívem.”

Egy másik magyarázat, Qadi és Abu Szuud szerint, Ábrahám próféta azt mondta Nimródnak: „Az én Uramnak hatalma van rá, hogy a halálba küldjön és feltámasszon.” Nimród azt felelte: „Én is adhatok életet és halált.” Ábrahám próféta azt mondta erre: „De az én Uram úgy támaszt fel, hogy visszaadja a halottak lelkét!” Nimród pedig megkérdezte: „És ezt te a saját szemeddel láttad?” Ábrahám próféta nem felelt, mert nem volt szemtanúja. Azért kérte a Mindenható Allahot, hogy mutassa meg neki a feltámadást, hogy ha Nimród még egyszer kérdezné, tudjon mit válaszolni.

Fahri Razi szerint a négy madár, amit Ábrahám próféta levágott, egy páva, egy varjú, egy kakas és egy gerle volt. Beyzavi szerint a páva jelképezi a megszabadulást az alsóbb én és az evilághoz való kötődés utolsó maradványaitól is. A kakas levágása a harag és düh megfékezését jelenti. A varjú az irigység és a kicsinyesség elhagyásának szükségességére utal. A gerle pedig azt jelképezi, hogy el kell szakadnunk a testi vágyainktól.

Ábrahám próféta (a.s.) megölte ezeket a madarakat, kitépkedte a tollaikat és mindegyiket négy darabra vágva négy hegy csúcsára tett mindből egy-egy darabot. Mind a négy madár életre kelt, és mindegyik visszakapta a saját fejét és szerveit. Beyzavi és Abu Szuud Efendi szerint ez az esemény is azt mutatja, mennyire magas Ábrahám próféta rangja a Mindenható Allah szemében. Amikor Uzair próféta a feltámadásra volt kíváncsi, Allah megadta neki, amit akart, de csak száz év múlva, Ábrahám prófétának viszont azonnal. Ábrahám próféta a megfelelő modorral és viselkedéssel kért a Mindenható Allahától, ez is azt mutatja,

hogy a megfelelő viselkedés elfogadhatóbbá teszi az ember fohását.

Ezért, ha örök életre és boldogságra vágyunk, nevelnünk kell saját magunkat, a testünket, és lázadó énünket börtönben, láncon kell tartanunk. Mert a testünk, érzékszerveink és képességeink nevelése a józan ész és Allah törvénye szerint olyan erőfeszítés, amely elfogadtatik és a boldogság oka lehet.

Ábrahám próféta (a.s.) vallása

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتْ
التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ هَآأَنْتُمْ
هَؤُلَاءِ حَآجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا
لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ مَا كَانَ
إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Ti Könyv Népe! Miért vitáztok Ábrahámmal kapcsolatban, amikor a Tóra és az Evangélium csak utána küldetett le? Miért nem használjátok az eszeteket? Bizony, ti olyanok voltok, akik olyasmiről vitáznak, amivel kapcsolatban volt tudásuk. Akkor miért vitáztok olyasmiről, amivel kapcsolatban nincs tudásotok? Allah tud, ti pedig nem tudtok. Ábrahám nem volt sem zsidó, sem keresztény, hanem haníf volt, muszlim. És nem tartozott a társítók közé. (3:65-67)

Az első imaház a Földön

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى
لِّلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ
كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ
سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

Bizony, az első Ház, amely létre lett hozva az embereknek, Bekkában (Mekkában) van: áldott ez, és vezetés a teremtmények számára. Egyértelmű jelek vannak benne, ezek egyike Ábrahám helye, és aki belép oda, biztonságban van. És a zarándoklat a Házhoz kötelesség, amellyel az emberek Allah-nak tartoznak, azok, akik módot találnak rá. Aki viszont hitetlen, hát bizony, Allah nem szorul rá a teremtményekre. (3:96-97)

„Ábrahám Helye” (Makam-i Ibrahim) nem más, mint Ábrahám próféta lábnyoma egy kövön, amelyre falállt, amikor a Házat építette, hogy a magasabb helyeket is elérje.

Abu Zarr (r.a) a következőket beszélte el:

Megkérdeztem Allah Küldöttét (s.a.w.): „Allah Küldötte, melyik a legrégebbi ház a földön, amit imádkozásra építettek?” Ő azt felelte: „A Sérthetetlen Mecset (Mekkában)”. Azt kérdeztem: „És az utána következő?” „A Távoli Mecset (Jeruzsálemben)” – válaszolta. „És mennyi idő telt el a kettő építése között?” „Negyven év” – mondta, majd hozzátette: „Amikor elkezdődik az imaidő, imádkozatok ott, ahol éppen vagytok, mert a legjobb ima az, amit időben végez az ember”.

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

Bizony, azok vannak a legközelebb Ábrahámhoz, akik követték őt, és ez a próféta, és akik hisznek. Allah a hívők Védelmezője. (3:68)

Hazin Korán-kommentárja szerint ez az ája azért lett kinyilatkoztatva, mert a mekkai bálványimádók két követet, Amr ibn Al-Aszt és Umara ibn Muaitit küldtek Abesszíniába, az abesszin uralkodóhoz, a Négushoz, rengeteg értékes ajándékkal, hogy győzzék meg a Négust: adja ki nekik azokat a muszlimokat, akik Mekkából Abesszíniába menekültek az üldöztetések elől. A követek azt állították magukról, hogy Ábrahám próféta vallását követik. Ezt az áját a Mindenható Allah Medinában nyilatkoztatta ki Mohammed Prófétaának (s.a.w.), ezzel is tagadva a bálványimádók állítását. Bár a követek Abesszíniában tették a kijelentést, az ája pedig Medinában lett kinyilatkoztatva, a távolság nem fontos. Nem csak az akkor és ott jelen volt embereknek kellett tudniuk, hogy a bálványimádók hazudnak, hanem mindenkinek, minden időben.

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

És ki jobb a vallásban, mint az, aki az arcát Allahnak veti alá, és jótevő, és Ábrahám vallását követi? És Allah Ábrahámot bizalmas barátjául választotta. (4:125)

Hazin Korán-kommentárja szerint ebben az ájában a Mindenható Allah két dolog miatt dicséri Ábrahám próféta vallását. Egyrészt, mert az Iszlám szerint Allah szolgálainak a legnagyobb

tisztelettel kell végrehajtaniuk vallási kötelességeiket, másrészt mert Ábrahám próféta vallása megegyezik az Iszlámmal. Bármelyik szempontot nézzük is, mindenképpen ösztönzés az embereknek, hogy az Iszlámot elfogadják. És, e két szempont alapján, az Iszlámnak két fontos alapelve van. Az egyik, hogy a legjobb vallás az, ha valaki arcát Allah felé fordítja, elfogadja az Ő létezését és parancsait külsőleg és belsőleg is, és alázatosan és őszinte hittel engedelmeskedik az Ő parancsainak. A második alapelv pedig a jót cselekedni, amire ebben az ájában a „jövő” kifejezés is utal. Ez azt jelenti, hogy Allah szolgálja minden kötelességét a lehető legjobban végzi el, cselekszi a jót és elhagyja a rosszat. Abban is megvan a bölcsesség, hogy az ájában az „arc” szó szerepel. A Mindenható Allah való alávetettségre utal, arra, hogy az ember saját magát, minden testrészét, gondolatát és képességét Allah rendeli alá. Arra is emlékeztet minket ez a szó, hogy csak a Mindenható Allah Kegyelmeiből lehetünk képesek arra, hogy hitünket tökéletesítsük és a bűnöktől megszabaduljunk.

Ez az ája arra is figyelmeztet minket, hogy a bálványimádók hite hibás, a bálványok miatt, amiket imádnak, a zsidók hite hibás, mert ősatyáikra hagyatkoznak a vallás helyett, a keresztények hite pedig hibás a szentháromság elmélete miatt.

A Mindenható Allah azért választotta Ábrahám prófétát bizalmas barátjául, mert kész volt arra, hogy életét, fiát és vagyonát feláldozza az Ő parancsára és az Ő kedvéért.

Ez a bizalmas barátság az istenszolgálatban való tökéletes elkötelezettséget, őszinteséget és önátadást jelent, és azt, hogy szükségleteit kizárólag a Mindenható Allah kérte, és a folyamatos, mély és értő elgondolkodást Allah jelein. Ábrahám próféta azért érdemelte ki a „Khalilullah”, Allah bizalmas barátja címet, mert megvoltak benne mindezek a tulajdonságok és a tökéletes modor és erkölcs. Allah barátsága azt is jelenti, hogy Ő megadja

az állhatatosságot az istenszolgálatban, és megvédelmez a bűnöktől és a rossz cselekedetektől.

Egy elbeszélés szerint a Mindenható Allah azt mondta Ábrahám prófétának:

„Bizony, te az Én bizalmas barátom vagy, és Én a Barátod vagyok. Ezért hát bármikor is nézzek a szívedbe, soha ne lássak ott senkit Rajtam kívül! Mert különben elvágom a szeretet fonálát, mert Én csak azokat választom bizalmas barátaimul, akiknek a szíve nem fordul más felé Rajtam kívül, még akkor se, ha a tűzbe vetnék őket. Ilyen embereknek a szívébe ültetem az Én szeretetemet. Megadtam nekik az Én szeretetemet – és milyen áldás érhetne fel ezzel? Milyen megtiszteltetés lehetne nagyobb ennél? Hatalmamra és Fenségemre esküszöm, hogy meggyógyítom azoknak a szívét, akik Hozzám fordulnak. Mert aki Engem szeret, bizony, Én is szeretem őt.”

Azok szerint, akik ismerik a Mindenható Allahot: „A szeretet olyan mag, amelyet a szívek talajába vetnek el, és az intelligencia vizével öntözik. És ez a mag a talaj termékenységének és a víz tisztaságának megfelelően hoz gyümölcsöt. A jó föld könnyedén hoz bőséges termést, Ura engedelmével, de a rossz föld csak keveset terem, és azt is nehezen”.

Ábrahám prófétát egyszer megkérték: adj nekünk hasznos tanácsot! Ő azt felelte:

„Ha látod, hogy mások az evilág dolgaival törődnek, te törődj a Túlvilággal. Míg mások a külsejüket díszítik fel, te díszítsd fel a belsődet. Amíg ők a palotáikat és kertjeiket építgetik, te építsd a sírodat. Míg a többiek mások hibáival törődnek,

te törődj a saját hibáiddal. Míg mások a teremtményeket szolgálják, te szolgálj a teremtmények Urát.

Ó, emberek! Ismerjétek meg alsóbb éneteket, mielőtt a Halál Angyala eljönne értetek! Öltözzetek a türelem páncéljába. Folyamatosan harcoljatok ellenségeitek ellen. Csak komoly, őszinte, elkötelezett hittel menthetitek meg magatokat. Vágjátok el magatokat a rosszcselekedetektől. Azt tartásátok meg, ami előnyös számotokra, hogy biztonságban lehessetek azon a Napon, amikor mindenkinek segítségére és védelemre lesz szüksége.”

Egy elbeszélés szerint Ábrahám próféta (a.s.) azt mondta Azráelnak, a Halál Angyalának: „Azráel, megmutatnád magad nekem abban az alakodban, amelyikben elviszed a bűnösök lelkét?” „Képes vagy-e elviselni?” – kérdezte Azráel. „Igen” – felelte Ábrahám próféta, mire Azráel azt mondta neki: „Akkor fordítsd el tőlem egy kicsit az arcodat”. Amikor Ábrahám próféta visszafordult, egy koromfekete embert látott, a haja égnek állt, a ruhái félelmetesek, a szaga elborzasztó. A szájából tűz csapott ki, az orrlyukaiból füst áradt. Amikor Ábrahám próféta meglátta őt, elájult az ijedtségtől. Mikor magához tért, azt mondta: „Bizony, a bűnösök már abba is belehalnának, hogy csak az arcodat meglátják”.

Egyszer Ábrahám próféta látott néhány embert, aki gyászolták és siratták a halottaikat, és azt mondta nekik: „Jobb lenne, ha magatokért sírnátok, mert akik meghaltak, azok már megmenekültek három dologtól. Először, Azráel arcának látványától, hiszen már látták, és nem kell újra látniuk. Másodszor, a halál fájalmától, mert már túl vannak rajta, és többet nem kell átélniük. Harmadszor, az evilági élet elmúltától, hiszen az életük végét már megtapasztalták.”

A bölcs embernek legjobb, ha saját magát siratja, és tudja, hogy a halál olyan közel van hozzá, mintha csak a vállán ülne. Aki ismeri Allah szolgálóinak titkait, de nincs meg hozzá a megfelelő modora és erkölce, az bizony nagy megpróbáltatást hoz a saját fejére, és csak saját helyzetét rontja vele. Mert nagyszerűnek látja saját magát és a saját cselekedeteit, ami büszkévé teszi őt. És ez a legnagyobb veszély, mert a Nagyság és Büszkeség egyedül a Mindenható Allah tulajdonságai, és aki magának tulajdonítja őket, könnyen a fejére vonja Allah haragját. Ez az egyik legfőbb oka a büntetésnek és megaláztatásnak.

Amikor a Mindenható Allah Ábrahám prófétát (a.s.) bizalmas barátjául választotta, az angyalok nem értették a döntését, és azt mondták: „Urunk, hogyan lehet Ábrahám a Te bizalmas barátod, amikor lefoglalja a saját élete, a gyermekei és a vagyona?” Allah pedig azt felelte: „Én nem a szolgálóim vagyonát vagy külsejét nézem, hanem csak a szívüket és a cselekedeteiket. Ábrahám csak nekem szentelte magát, senki másnak. Ha akarjátok, próbára tesszük őt.”

És elküldött Ábrahám prófétához Allah egy angyalt emberi alakban. Akkoriban Ábrahám próféta a nyájait őrizte. Tizenkét kutya terelte a nyájakat, és a nyakörvük aranyból volt, az evilági vagyon megvetésének jelképeként. Az angyal üdvözölte Ábrahám prófétát, és megkérdezte: „Kié ez a nyáj?” „Allahé, de rám bízta őket” – felelte Ábrahám. „Eladnál nekem egyet belőlük?” – kérdezte az angyal. „Említsd Allah egyszer, és neked adom a nyáj egyharmadát” – válaszolt Ábrahám próféta. És az angyal azt mondta: „Mindenek felett áll és szent Allah, az angyalok és a Lélek Ura.”

Ábrahám próféta nekiadta a nyáj harmadát, és azt mondta: „Említsd Allahot még egyszer, és neked adom a nyáj második harmadát is. Említsd Őt harmadszor, és tiéd az egész nyáj és a

kutyák. És ha negyedszer említéd Őt, a rabszolgád leszek én magam is.”

A Mindenható Allah azt kérdezte Gábrieltől: „Milyennek találtad hát bizalmas barátomat?” Az angyal pedig azt felelte: „Milyen kitűnő szolgál!”

Ekkor Ábrahám próféta (a.s.) azt mondta a pásztorainak: „Hajtsátok a juhokat ennek a barátomnak a házához!” Az angyal azonban azt mondta: „Nincs rájuk szükségem, mert én angyal vagyok.” „Ha te angyal vagy is” – mondta Ábrahám próféta - „hát én Allah bizalmas barátja vagyok, és nem fogom visszavenni azt, amit az Ő nevében adtam!”

A Mindenható Allah pedig azt sugalmazta Ábrahám próféának, hogy adja el a nyájakat, az árukból pedig vegyen földeket, amit adjon adományba. Egészen a mai napi Ábrahám próféta sírját ennek a jövedelméből tartják fenn.⁵

Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Aki mások iránt irgalmat nem mutat, maga sem fog irgalmat kapni.”

Abdullah, Amr ibn Al-Asz fia azt beszélte el, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Allah az irgalmasoknak adja az Ő irgalmát. Legyetek irgalmasok azokhoz, akik a földön vannak, hogy az, Aki az égben van, irgalmas legyen hozzátok.”

Az *Isaret*-ben azt olvashatjuk: a Mindenható Allah a legsebbebb viselkedést tanította meg Ábrahám próféának (a.s.), és megtanította neki, hogy mi a megfelelő viselkedése annak, aki ismeri az Allah szolgájának felfedett titkokat.

Kaszama ibn Zubair (r.a.) elbeszélése szerint Ábrahám próféta (a.s.) egyszer azt gondolta magáról, hogy ő a legirgalmasabb az emberi lények között. Aztán Allah felemelte őt az alsó égbe,

5. Ruhul-Beyan, 2/486

és megmutatta neki, hogyan viselkednek az emberek szerte a világon. Ábrahám próféta felkiáltott: „Ó, Uram, pusztítsd el őket!” A Mindenható Allah pedig azt mondta: „Ó, Ábrahám, Én vagyok az Irgalmas. Menj hát vissza a földre, én pedig nem pusztítom el őket, hátha megbánják a bűneiket, és megjavulnak.”

Ali (r.a.) elbeszélése szerint Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Amikor Allah megmutatta Ábrahámnak az egész földet, ő látta a szolgálakat, akik lázadtak Allah ellen, és azt kérte Urától, hogy pusztítsa el őket. Allah elfogadta Ábrahám fohászát és elpusztította ezeket az embereket. Aztán Ábrahám látott még bűnösöket, és a pusztulásukat kérte, és elpusztítottak. De a Mindenható Allah azt mondta neki: „Ó, Ábrahám, olyan szolgál vagyok te, akinek a fohászai teljesítettek. Ne kérd tőlem, hogy pusztítsam el a szolgálaimat, mert értékesek ők Nekem három ok miatt is: még megbánhatják a bűneiket, és Én elfogadom a bűnbánatukat; lesznek majd az utódaik között olyanok, akik megemlékeznek Rólam; vagy az Ítélet napján majd megbüntetem őket, vagy megkegyelmezek nekik.”

Az egyik ok, amiért a Mindenható Allah megparancsolta Ábrahám prófétának, hogy áldozza fel a fiát, az volt, hogy nem érzett elég irgalmat Allah lázadó szolgálai iránt.

Egyes Korán-kommentárok így írnak erről az ajáról: „**És így mutattuk meg Ábrahámnak az egek és a föld királyságát, hogy azok közé tartozhasson, akiknek szilárd bizonyosságuk van.**” (6:75). Mint az ája is mondja, Ábrahám prófétát Allah felemelte az alsó égbe, ő pedig meglátott egy bűnöst, és így kiáltott: „Ó, Uram, ez az ember azt eszi, amivel Te gondoskodtál róla, a Te földeden él, és mégsem engedelmeskedik Neked, pusztítsd hát el!”

És Allah elpusztította azt az embert. Amikor Ábrahám próféta meglátott még egy bűnöst, azt akarta, hogy az is pusztuljon el. Allah azonban azt mondta neki: „Ó, Ábrahám, ne fohászkodj a szolgálaim pusztulásáért, hanem adj nekik időt, mert Én minden nap látom a lázadásukat, és mégsem pusztítom el őket!”

Amikor Ábrahám próféta ismét a földön volt, akkor látta azt az álmot, amelyet a Kegyes Korán is említ:

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ
أَنِّي أَدْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ
سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

És amikor (a fia) már elég idős volt ahhoz, hogy vele járjon, azt mondta: „Fiacskám! Bizony, láttam az álomban, hogy feláldozlak téged. Nézd, mit gondolsz erről!” Azt mondta: „Apácskám! Tedd, ami parancsoltatott neked. Ha Allah úgy akarja, türelmesnek találsz majd engem!” (37:102)

Ábrahám próféta felkészült arra, hogy feláldozza a fiát, fogta a kését, és azt mondta: „Ó, Uram, ő a fiam, a szívem gyümölcse, az, akit legjobban szeretek minden emberi lény közül!”

És akkor egy hangot hallott: „Emlékszel még arra, mikor azt akartad, hogy pusztítsam el a szolgálaimat? Nem tudod-e, hogy ahogy te szereted a fiadat, úgy szeretem Én is a szolgálaimat? Azt akartad, hogy pusztítsam el őket, most Én akarom, hogy elpusztítsd a fiadat!”

Ábrahám próféta és az apja

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزرَ اتَّخِذْ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي
أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

És emlékezz, mikor Ábrahám azt mondta az apjának, Azernak: „Bálványokat veszel istenek gyanánt? Bizony, látom, hogy te és a néped nyilvánvaló tévelygésben vagytok!” (6:74)

Ábrahám próféta ezekkel a szavakkal hívta apját a hitre: „Elhagyod Allah imádatát, Aki mindenek felett Hatalmas, és tehetetlen bálványokat imádsz helyette. Nem más ez, mint tévelygés.”

Egyes vélemények szerint Ábrahám próféta édesapjának a neve Tarih volt, ebből az ájából azonban láthatjuk, hogy Azernek hívták. Ábrahám próféta így fordult hozzá: „Látom, hogy te és a törzsed tévelygésben vagytok, elhagytátok az igaz utat”, és Allah vallására hívta őket. Azt mondják, hogy Azer a Kuszi törzsből származott, Kufa környékéről. Szalabi szerint Ábrahám próféta apjának eredeti neve Tarih volt, de amikor Nimród megbízta azzal, hogy a bálványok egyik templomának őre legyen. Azerre változtatta a nevét. Azer volt az egyik bálványuk neve.

Ibn Hisam elbeszélése szerint Húd (a.s.) és Szálíh (a.s.) próféatasága Noé (a.s.) és Ábrahám (a.s.) próféatasága közé esett. Ez az időszak 1142 évig tartott. Ábrahám és Húd között 620 év telt el, Ábrahám próféta születése és az özönvíz között pedig 1263 év.

Ibn Szaat leírja a *Tabakat* című művében, hogy Ábrahám prófétát Abu Adiaf néven is emlegették, ami azt jelenti: a Vendégek Atyja. A legmegbízhatóbb elbeszélések szerint Ábrahám próféta kétszáz éves korában halt meg. Jeruzsálemben, a Khalil ur-Rahman nevű helyen temették el.

Az arabok között Ábrahám próféta (a.s.) mindig is nagy megbecsülésnek örvendett jó tulajdonságai miatt. A Mindenható Allah azt akarta, hogy az arabok is Őt szolgálják, ahogy Ábrahám próféta is, és az arabok mindig is Iszmailhoz közel állónak tartották magukat, a származásuk miatt is, és azért is, mert az ő hagyományait követték. Különben olyanok lettek volna, mint Ábrahám apja, Azer.

Mivel Ábrahám próféta megtartotta az Allahnak tett ígéretét, Ő ismerté tette a nevét más népek között is. Minden ősi nemzet tiszteli Ábrahám prófétát, és a nyomdokaiban akart járni. Ezt azonban nem tudták tökéletesen megtenni, mert Ábrahám (a.s.) vallásának előírásait már nem ismerik, és népének tudósai közül egy sem maradt. Ezért nyíltak meg a tévelygésbe vezető utak előttük, és különösen a bálványimádás terjedt el széles körben az arabok között, mielőtt az Iszlám eljött volna hozzájuk.

A bálványimádás eredete

Fahri Razi szerint a bálványimádás a vallás egy ősi formája. Mivel már Noé próféta előtt is létezett, ő azért küldetett az emberekhez, hogy az Allah Egyedülvalóságába vetett hitre hívja őket. A népe közül néhányan hittek neki és követték őt, ezért megmenekültek Allah büntetésétől. A bálványimádó többség azonban elpusztult az Özönvízben.

Voltak a bálványimádók között olyanok, akik abban hittek, hogy az evilági történések a csillagoktól függenek. A csillagokat egyfajta isteneknek hitték. Látták a csillagok változásait az egyes évszakokban, a különböző csillagállásokat, és azt hitték, hogy a csillagok léteztek minden más előtt. Néha a csillagokról mintázták meg a bálványokat, amelyeket imádtak.

Mások azt hitték, hogy az angyalok léteztek először, ezért őket imádták. Mivel ezt hitték, hogy minden evilági eseményt egy angyal idéz elő, tőlük kértek segítséget.

Más törzsek szobrokat készítettek azokról az emberekről, akiket szerettek és fontosnak tartottak, hogy el ne felejtsek őket, de eltúlozták a szeretetüket, és a végén imádni kezdték a szobrokat, az utánuk jövő generációk pedig követték atyáik szokását. Bár minden korszakban küldettek próféták, hogy véget vessenek a bálványimádásnak, csak kevesen követték a helyes vezetést. Így volt ez egészen Mohammed Próféta (s.a.w.) idejéig.

Ábrahám próféta (a.s.) születése

Ábrahám próféta Nimród, Kenan fia idejében született. Nimród volt az első király, aki megkoronázta magát, és aki arra hívta el az embereket, hogy istenként imádják. Számos jóvendőmondót is maga köré gyűjtött, akik egy napon azt mondták neki:

„Ebben az évben születni fog egy gyermek, aki megváltoztatja majd a vallást, és véget vet a királyságodnak. Parancsold hát meg a katonáidnak, hogy öljenek meg minden fiúcssecsemőt, aki idén születik!”

Amikor Ábrahám születése közeledett, és édesanyja megérezte a vajúdás görcseit, megijedt, hogy az ő gyermekét is meg

fogják ölni, ezért a folyópartra ment, és ott, egyedül szülte meg őt. A kisbabát takaróba csavarta, és elrejtette a nádásban. Aztán hazament, és elbeszélte a férjének, hogy hol szülte meg a gyermeket, és mit tett vele. A férje a nádasba ment, fogta a kicsit, és egy barlangba vitte. A barlang bejárata elé egy hatalmas sziklát gördített, hogy a vadállatok ne férjenek a kisfiúhoz. Ábrahám édesanyja pedig rendszeresen elment a barlangba, hogy megszoptassa kisfiát.

Amikor Ábrahám egy napos volt, külsőre olyan volt, mint egy egyhónapos gyermek. Egy hónaposan egyévesnek tűnt. Különböző elbeszélések szerint tizenöt hónapig, hét évig, vagy még tovább maradt a barlangban. Egyszer megkérdezte a barlanghoz érkező édesanyját: „Anyácskám, ki az én Uram?” „Én” – felelte az anyja. „És a te Urad?” „Az édesapád.” „És az ő Ura?”

Az édesanyja azt mondta neki, hogy hallgasson, és amikor hazament a férjéhez, megkérdezte: „Emlékszel arra a fiúra, akiről annyit beszéltek, hogy meg fogja változtatni az emberek vallását? Azt hiszem, a te fiad az.” És elmondta, hogy miről beszélt a fiával. Azer elment meglátogatni Ábrahámot, aki tőle is megkérdezte:

- Apácskám, ki az én Uram?
- Édesanyád.
- És ki az anyácskám Ura?
- Én.
- És ki a te Urad?
- Nimród.
- És Nimródnak ki az Ura?

Erre Azer nem tudott mit felelni, csak arcul ütötte fiát, és megparancsolta neki, hogy hallgasson.

Amikor leszállt az éjszaka, és mindent beborított a sötétség, Ábrahám (a.s.) a barlang bejáratához ment, és kinézett a szikla és a barlang fala közötti kis repedésen. Nézte a csillagokat, és elgondolkodott az eget és a föld teremtésén. Azt mondta magának: „Bizony, aki megteremtett engem, aki gondoskodik rólam, aki ennem és innom ad, Ő az én Uram. Nincs más Uram rajta kívül!”

Aztán felnézett az égre, meglátott egy fényes csillagot, és azt mondta: „Ez az én Uram!” De a csillag egy idő után eltűnt az égről, ő pedig azt mondta: „Nem szeretem azt, ami lenyugszik...”. Később, mikor meglátta a Holdat és a Napot, ugyanazt mondta azokról is. Amikor azok is lenyugodtak, így szólt:

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Amikor látta a Holdat felkelni, azt mondta: „Ez az én Uram!” De mikor lenyugodott, azt mondta: „Ha az én Uram nem vezet engem, bizonyosan a tévelygők népe között leszek!” Amikor látta a Napot felkelni, azt mondta: „Ez az én Uram! Ez nagyobb.” De mikor lenyugodott, azt mondta: „Ó, Népem! Bizony, én ártatlan vagyok attól, amit ti társítotok (Allah mellé az imádatban)! Bizony, én arcomat Felé fordítom, Aki megteremtette az eget és a földet, hanífként, és nem vagyok a társítók közül való!” (6:77-79)

Kétségtelen, hogy Ábrahám tanúsította hitét a Legmagasztosabb Allahban, és Neki vetette alá magát. Az igaz úton járt, az Iszlám útján. Akik nem szeretik Ábrahám próféta útját, azok nem ismerik saját alsóbb énüket, és bizony bolondok. A bolondság tudatlanság, és minden bolond tudatlan is. Aki bármi mást imád a Legmagasztosabb Allahon kívül, az nem ismeri saját magát. Ami azt jelenti, hogy nem ismeri Urát sem, Aki megteremtette őt.⁶

Egy elbeszélés szerint: „Aki ismeri saját magát, az ismeri Urát is.”⁷

Egy másik elbeszélés szerint a Mindenható Allah azt mondta Dávid prófétának: „Tudd magadról, hogy gyenge vagy, tehetetlen és mulandó, és tudd Róla, hogy erős vagyok, mindenre képes és örökkévaló.”

Ábrahám próféta (a.s.) hitének bizonyossága

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُؤَقِّنِينَ

„És így mutattuk meg Ábrahámnak az egek és a föld királyságát, hogy azok közé tartozhasson, akiknek szilárd bizonyosságuk van.” (6:75)

Fahri Razi és Hazim szerint ebben az ájában a „malakút” (birodalom) szó azért szerepel, hogy a Mindenható Allah uralmának nagyságát hangsúlyozza. A Mindenható Allah megmu-

6. Rúhu'l-Beyan, 1/160

7. Kesfu'l-Hafa

tatta Ábrahám prófétának az eget, a földet és mindent, ami közöttük van.

Bizonyos, hogy a Legmagasztosabb Allah megnyitotta Ábrahám próféta előtt az alsó ég kapuját, és megmutatta neki az angyalokat, és minden teremtményt, és a Trón, és még a saját helyét is a Paradicsomban.

Ezért Ábrahám próféta azok közé tartozik, akik saját szemükkel látták Allah Hatalmát, és megértették az Ő Egyedülvalóságát és Fenségét.

Jakín

Ez az a fajta tudás, amire csak kitartó, mély gondolkodással lehet szert tenni. Mert az embernek kezdetben mindig vannak kétségei. De ahogy a bizonyítékok egyre szaporodnak, a kétségek eltűnnek, és a szív megnyugszik. Nem maradt semmi kétség azzal kapcsolatban, hogy az imádat egyetlen tárgya Allah. A hit legmagasabb fokát jelenti, ha valakinek tökéletes megnyugvás és elégedettség van a szívében. A Legmagasztosabb Allah megmutatta Ábrahám prófétának az Ő birodalmát, ezért Ábrahám szívében nyoma sem volt a kétségnek, a szíve elég szilárd volt ahhoz, hogy teljesítse az isteni parancsot, és szembe mert szállni egy olyan zsarnok királlyal, mint Nimród.

Hazin Korán-kommentárja szerint, mint azt már korábban említettük, Ábrahám próféta Nimród idején született a világra, titokban, mert a jövendőmondók azt jósolták a királynak, hogy egy gyermek fog születni, aki véget vet az uralkodásának. Ezért Nimród megtiltotta a férfiaknak, hogy az asszonyokhoz közelítsenek, és minden tíz ház mellé kinevezett egy őrt, hogy a lakókat őrizzék, és ha fiúgyermek születne, öljék meg.

De, mivel lehetetlen bármit is tenni az Isteni Akarat ellenében, Ábrahám megfogant édesanyja méhében, és amikor eljött

az ideje, meg is született. Az édesanyja egy barlangban rejtette el és Allahra bízta fiát. Amikor csak tehetett, elment hozzá, hogy megszoptassa. Allah hatalma által a gyermek nagyon hamar felnőtt. Megadatott neki a prófétaság, hogy Allah Egyedülvalóságát hirdesse. Aztán pedig valóban megdöntötte Nimród királyságát.

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا
أَفَلَّ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَارِعًا قَالَ
هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَّ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ
مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

Így, mikor az éjszaka beborította őt, látott egy csillagot. Azt mondta: „Ez az én Uram!” De mikor lenyugodott, azt mondta: „Nem szeretem a lenyugvó dolgokat!” Amikor látta a Holdat felkelni, azt mondta: „Ez az én Uram!” De mikor lenyugodott, azt mondta: „Ha az én Uram nem vezet engem, bizonyosan a tévelygők népe között leszek!” (6:76-77)

Ezekkel a szavakkal Ábrahám próféta kijelentette, hogy ő nem követi népének vallását.

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَارِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا
أَفَلَّتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ إِنِّي وَجَّهْتُ
وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا
مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Amikor látta a Napot felkelni, azt mondta: „Ez az én Uram! Ez nagyobb.” De mikor lenyugodott, azt mondta: „Ó,

Népem! Bizony, én ártatlan vagyok attól, amit ti társítotok (Allah mellé az imádatban)! Bizony, én arcomat Felé fordítom, Aki megteremtette az egeket és a földet, hanífként, és nem vagyok a társítók közül való!” (6:78-79)

Vagyis elhatárolta magát népének vallásától, és azt is tanúsította, hogy az a vallás hazugság.

Az „uful” szó az eltűnését jelenti bárminek, amin fény van. Vagyis Ábrahám próféta nem tartotta Urának a csillagokat.

A „tewdzsih” szó azt jelenti, hogy az ember Allah, az Egek és a Föld Teremtője felé fordítja a szívét.

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا
أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ
رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا
أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ
بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ

És a népe vitatkozott vele. Azt mondta: „Ti vitatkoztok velem Allahhal kapcsolatban, amikor Ő vezetett engem? És nem félek attól, amit ti társítotok Allah mellé, csak ha az én Uram akar valamit. Az én Uram mindent átfog a tudásával. Hát nem emlékeztek meg (vagy: fogadjátok meg az intést)? És hogyan félhetném azt, amit Allah mellé társítotok, mikor ti sem félték attól, hogy társítsatok Allah mellé olyasmit, amivel kapcsolatban nem küldött le bizonyítékot. Hát a két fél közül kinek van több joga a biztonsághoz? Bárcsak tudnátok!” (6:80-81)

Fahri Razi szerint a „szultán” szó használata ebben az ájában a „bizonyíték” jelentést hangsúlyozza, vagyis a bálványimádóknak nincs semmilyen bizonyítékuk Allahtól a vallásukra. Arra a vallásra viszont, amire Ábrahám próféta hívta el a népét, számos bizonyíték van. Az ája azt mondja: bizonyítékok vannak arra a vallásra, amelyre én hívlak el benneteket, és ti nem féltetek tagadni? Én miért félnék tagadni a ti alaptalan kitalációitokat?

A 81. ájában két csoport áll egymással szemben, és a kérdés az: melyik csoportnak van inkább joga a biztonságra? Nem azt kérdi, hogy közülünk kinek van joga a biztonsághoz, hanem azt, hogy e közül a két csoport közül melyiknek.

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ
الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

Azok, akik hisznek, és nem keverik a hitüket igazságtalansággal, azoké lesz a biztonság, és ők a helyesen vezetettek. (6.82)

Azok, akik biztonságban lesznek az Utolsó Napon, két tulajdonsággal bírnak. Az egyik a hit, ami a Mindenható Allah Egyedülvalóságának tanúsítását jelenti. A másik, hogy hitüket nem keverik vétkekkel. A bűnből nem származhat jó. Ez az ája azt is elmagyarázza, hogy a bűnös ember is lehet hívő, még akkor is, ha rossz tetteket követ el. Ebben az ájában a vétkek társítását jelenti. A társítással való felhagyás pedig a hit feltétele.

Hazim Korán-kommentárjában olvashatjuk, és szerepel Bukhari és Muszlim hadisz-gyűjteményeiben is Ibn Maszud (r.a.) elbeszélése, ami szerint amikor ez az ája ki lett nyilatkoztatva, Mohammed Próféta (s.a.w.) Társai nagyon elszomorodtak, és azt mondták: „Hát van-e köztünk bárki is, aki ne vétkezne saját maga ellen, hiába van hite? Melyikünk ne követne el soha bűnöt? Mindegyikünk vétkezik, kisebbet vagy nagyobbat, és

az imáinkban is vannak hibák. Bizony, nincs biztonság számunkra!” Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta erre: „Az a vétek, ami miatt nem vagytok biztonságban, nem a hiba az imátokban, hanem a társítás. Vagy nem hallottátok, mit mondott Luqman a fiának? „A legnagyobb bűn a társítás⁸”.

Ez a hadís az bizonyíték arra, hogy ebben az ájában a „vétek” szó a társítást jelenti.

Ez az ája vagy Ábrahám próféta (a.s.) szavait tartalmazza, vagy a Mindenható Allah válaszát arra a kérdésre, amit Ábrahám próféta az előző ájában tett fel. Akárhogy is van, ez a válasz arra a kérdésre, hogy melyik csoportnak van joga a biztonsághoz. Bizony, az a csoport érdemel biztonságot, akik hisznek Allahban, és távol vannak a társítástól.

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مِّنْ نَّشَاءٍ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

És ez a bizonyítékunk, amit Ábrahámnak adtunk a népe ellen. Fokozatokkal felemeljük azt, akit akarunk. Bizony, Urad Bölcs, mindent tud. (6:83)

Ábrahám próféta (a.s.) leszármazottai

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا
مِن قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ

وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ وَزَكَرِيَّا
وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ

És megadtuk neki Izsákot és Jákobot, mindannyiukat vezettük, mint ahogy előtte vezettük Noét, és a leszármazottai közül Dávidot, és Salamont, és Jóbot, és Józsefet, és Mózeszt és Áront. És így jutalmazzuk a jótevőket. És Zakariás, és János, és Jézus és Illés – mind a jóravalók közül valók. (6:84-85)

Fahri Razi szerint ez a két ája arról a kegyről szól, amit a Mindenható Allah Ábrahám próféta iránt tanúsított, és azért használja a többes számot, hogy a kegy nagyságát hangsúlyozza. Mivel prófétai ősöktől származott, és a leszármazottai is próféták voltak, a Mindenható Allah az egyik legtiszteltebb emberré tette Ábrahám prófétát.

Beyzavi szerint az apa megtiszteltetése a fiú megtiszteltetésének is jele. A megtiszteltetés miatt, amit a Legmagasztosabb Allah Noénak adott, megtiszteltetés és számos kegyet adott Ábrahámnak is.

Ennek az ájának az a célja, hogy Izrael fiait emlékeztesse mindazokra a prófétákra, akik hozzájuk jöttek el, és Ábrahám próféta utódai közül származtak, ezért nem történik említés Iszmailról (a.s.). Mohammed Próféta (s.a.w.) Iszmail leszármazottai közül volt. Fahri Razi szerint ez a téma nem kapcsolódik közvetlenül Mohammed Prófétához (s.a.w.). A Mindenható Allah azt mondja, hogy számos kegyet ajándékozott Ábrahámnak, mert nem tartott a bálványimádókkal és kitarzott az egyistenhitben. Ezek közül a kegyek közül a legnagyobb az volt, hogy számos prófétát választott ki az utódai közül, és közülük jött el az is, aki megszüntette a bálványimádás gyakorlatát az arabok között.

**És Zakariás, és János, és Jézus és Illés – mind a jóravalók
közül valók. (6:85)**

Ez az ája arra is bizonyíték, hogy Hasszán (r.a.) és Husszein (r.a.) Mohammed Próféta (s.a.w.) családjához tartoznak. Mivel a Mindenható Allah azt mondja, hogy Jézus próféta Ábrahám próféta családfájához tartozik, anyai származásán keresztül, ugyanígy Hasszán és Husszein is Mohammed Próféta leszármazottai, édesanyjukon keresztül. Ez az ája bizonyíték arra, hogy nincs különbség az anyai és apai ágon való származás között.

Fahri Razi magyarázata szerint Haddzsadz-s-i Zalim azt állította, hogy Hasszán és Husszein nem tartoznak Mohammed Próféta (s.a.w.) családjához, mert csak az apai ágon való leszármazási kapcsolat számít. Ezt hallva Abu Dzsafar Bakr a fenti ájával bizonyította, hogy nincs igaza.

وإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى
الْعَالَمِينَ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

**És Iszmail, és Éliás, és Jónás, és Lót – mindet előnyben
részésítettük a teremtmények felett. És az apáik, és a leszármazottaik és a testvéreik közül – kiválasztottuk őket, és egyesek
útra vezettük. (6:86-87)**

Fahri Razi és Hazim szerint a nagy próféták rangja még az angyalokénál is magasabb, mert a „teremtmények” (alemin) kifejezés az angyalokra is vonatkozik. A „min” (közül) szó pedig arra utal, hogy még a próféták családjában is akadhatnak olyan emberek, akik hitetlenek vagy bűnösök.

قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِثْلَ
إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Mondd: „Bizony, ami engem illet, engem az Uram egyenes útra vezetett, az igaz vallásra, Ábrahám vallására, aki haníf volt. És nem tartozott azok közé, akik társítanak Allahhoz.” (6:161)

Hogyan állíthatjátok, hogy Ábrahám (a.s.) útján jártok, ha bálványokat imádtok? Épp ellenkezőleg, teljesen elhagytátok az ő útját, mert Ábrahám próféta vallásában nincs helye társításnak.

Abu Szuud szerint ez az ája parancs Mohammed Próféta-nak (s.a.w.), hogy az igaz vallást hirdesse, és tagadja a bálványimádást.

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا
إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ
حَلِيمٌ

És Ábrahám bocsánatkérése az apja számára csak egy ígéret miatt volt, amit neki tett. De amikor nyilvánvalóvá vált számára, hogy Allah ellensége volt, elkülönítette magát tőle. Bizony, Ábrahám jószívű volt, hosszú türelmű. (9:114)

Ez az ája bizonyíték arra, hogy nem szabad bocsánatot kérni a hitetlenek számára, és meg kell szüntetni a velük való kapcsolatot.

Az angyalok elhozzák Ábrahám prófétának (a.s.) a jó hírt Izsák (a.s.) születéséről

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ
سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ فَلَمَّا رَأَى أَن يُدْيِهِمُ
لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا
تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ

És bizony, a hírnökeink (az angyalok) eljöttek Ábrahámhoz jó hírekkel. Azt mondták: „Békesség!” Azt mondta: „Békesség!”, és nem késlekedett egy sült borjút hozni nekik. De amikor látta, hogy a kezük nem nyúl érte, gyanakvást érzett irántuk, és félni kezdett tőlük. Azt mondták: „Ne félj! Bizony, mi Lót népéhez küldettünk.” (11:69-70)

Thamud népének pusztulása után eljött Lót (a.s.) népének az ideje is. A Mindenható Allah angyalai eljöttek Ábrahám prófétához, hogy elmondják neki fia születésének jó hírét, és azt is, hogy el fogják pusztítani Lót népét. Békével üdvözölték Ábrahámot, és ő is üdvözölte őket.

Fahri Razi és Hazim leírja, hogy Ibn Abbasz (r.a.) elbeszélése szerint az angyalok Gábiel, Mikail és Iszrafil voltak.

A hír (busra) amit Ábrahám próféta kapott, az volt, hogy gyermeke lesz, és mivel ő és Sára már feladták a reményt, hogy gyermekük születnek, ez nagyon jó hír volt számukra. Vagy a „hír” vonatkozhat arra is, hogy a Legmagasztosabb Allah el fogja pusztítani Lót népét.

Ez az ája hangsúlyozza, hogy a vendég kötelessége az, hogy köszöntse a háziakat, és a házigazda kötelessége az, hogy hasonlóan válaszoljon. Ahogy a Mindenható Allah mondja, az angya-

lok kezdték a beszélgetést, a „Szelám” köszöntéssel, amire Ábrahám próféta válaszolt.

A Kegyes Korán kinyilatkoztatásának egyik célja, hogy a legjobb viselkedésre neveljen bennünket. A „Szelám” szó kifejezhet békéért való fohászt, és az egymást üdvözlő két ember közötti békét és szeretetet is. Ezért ajánlott az Iszlámban egymást köszönteni. Mások köszönteni ajánlott dolog, a köszöntésre válaszolni viszont kötelező.

Szelámmal köszönteni másokat, és a köszöntésre válaszolni ősi vallási hagyomány, amellyel elnyerhetjük a Mindenható Allah megelegedését. A szaelámmal való köszöntés az angyalok és a próféták sajátja. Vagyis a szelám helyett más köszöntéssel köszönni nem kívánatos újítás.

Fahri Razi szerint Ábrahám prófétához (a.s.) tizenöt napig nem jöttek vendégek, majd szép külsejű idegenek látogatták meg. Azonnal ízletesen elkészített húst szolgált fel nekik, de a vendégek nem ettek belőle. Ábrahám próféta gyanakodni kezdett, mert a házigazdának általában furcsa, ha a vendég nem fogad el semmit. És annak is a jele, hogy a vendégnek nem kedvére való a felszolgált étel. Ezért Ábrahám próféta aggódott, hogy a vendégekkel valami nincs rendben. Amikor az angyalok rájöttek, hogy Ábrahám próféta aggódik, elmondták neki jövetelük célját.

Ábrahám próféta nagyon szerette a vendégeket. Ha nem voltak vendégei, ő maga kerekedett fel, hogy vendéget keressen, és meghívott mindenkit, akivel az úton találkozott. Háza mindig készen állt a vendégek fogadására. Ezért volt az, hogy azonnal húst tudott tálni az angyalok elé is. A sivatagi arabok között szokás volt a vendéget hússal kínálni. És az Iszlám szerint a vendégfogadás az egyik legjobb cselekedet.

وَأَمْرَانُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ
إِسْحَاقَ يِغْقُوبَ قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا
بِعَلِّي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ

És a felesége ott állt, és nevetett. Aztán jó hírt adtunk át neki Izsákról, és Izsák után Jákobról. Azt mondta: „Jaj nekem! Gyermeket fogok szülni, mikor pedig öregasszony vagyok, és a férjem is öregember? Bizony, csodálatos dolog ez!” (11:71-72)

Fahri Razi, Qadi és Beyzavi szerint ekkor Ábrahám próféta 120 éves volt, Sára pedig 99. A *Hulusat ul-Beyan* az Ibrahim szúra kommentárjában azt írja, hogy Iszmail születésekor Ábrahám próféta 99 éves volt, Izsák születésekor 112, a felesége, Sára pedig 99. Ezért kérdezte Sára meglepődve: „Hogyan szülhetnék én, amikor öregasszony vagyok és az uram is aggastyán már?”

قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ
أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Azt mondták az angyalok: „Talán csodálkozol Allah parancsán? Allah kegyelme és az Ő áldásai legyenek rajtatok, ház népe! Bizony, Ő a dicséretre méltó, Dicsőséges.” (11:73)

Ebben az ájában a „Ház népe” kifejezés Ábrahám próféta dicséretére szolgál. A Hamid és Medzsid (a hála és a dicsőség jogos Birtokosa) pedig Sárát emlékeztetik arra, hogy Allah mindenre képes, ezért nem szabad meglepődnie azon, ha fiat ajándékoz neki.

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا
فِي قَوْمٍ لُوْطٍ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ

Amikor az ijedség elhagyta Ábrahámot, és elérték őt a jó hírek, vitába szállt Velünk Lót népével kapcsolatban. Bizony, Ábrahám hosszú ideig türelmes volt, alázatosan fohászkodó, bűnbánó. (11:74-75)

Fahri Razi és Hazim szerint Ábrahám próféta az angyalokkal vitatkozott, és nem Allahhal. Irgalmassága sarkallta arra, hogy vitába szálljon velük. Amikor meghallotta, hogy el akarják pusztítani Lót népét, azt remélte, hogy késleltetheti az elpusztításukat egy ideig. Ez az ája három szót használ Ábrahám próféta tulajdonságainak leírásához.

Halím: nagyon türelmes, hosszú ideig tűrő, aki nem siet bosszút állni és nem bünteti meg a bűnösöket azonnal, hanem türelmesen haladékot ad nekik.

Ewwah: aki szót emel mások érdekében, akit nagyon elszomorítanak az emberek bűnei.

Munib: bűnbánó. Azt is megtudhatjuk, hogyan kérte Ábrahám próféta a Legmagasztosabb Allah bocsánatát. Amikor megkérte az angyalokat, hogy halasszák el Lót népének megbüntetését, azok elutasították kérését, és közölték vele, hogy ez eldöntött dolog, és nagyon rövid időn belül meg fog történni:

يَا إِبْرَاهِيمَ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ
آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ

„Ábrahám! Fordulj el ettől a vitatkozástól. Bizony, eljött Urad parancsa, és bizony, egy fog jönni hozzájuk egy büntetés, amit nem lehet elhárítani.” (11:76)

Abu Huraira (r.a.) beszámolója szerint Ábrahám próféta (a.s.) életében háromszor mondott hazugságot, de akkor is Allah megelégedését tartotta szem előtt. Először, mikor nem akart

részt venni bálványimádó népének ünnepeiben, azt mondta nekik, hogy beteg. Aztán, mikor a bálványait összetörte, a népe megkérdezte tőle: „Vajon te cselekedted ezt az isteneinkkel, Ábrahám?” Ő pedig azt felelte: „Nem! A legnagyobb közülük cselekedte ezt. Kérdezzétek őket - ha tudnak beszélni!”⁹ Harmadszor pedig, amikor Ábrahám próféta Egyiptom vagy Jordánia földjére lépett, az ottani uralkodó elnyomó, zsarnok volt. A katonái elmondták az uralkodónak, hogy egy idegen férfi érkezett a városukba egy gyönyörű nővel, akinél szebb nincs az emberek között. A király magához hívatta Ábrahámot, és megkérdezte, ki az a nő, aki vele van. Ép azt felelte, hogy a testvére, és visszatért a feleségéhez.

Bukhari elbeszélésében bővebb beszámolót is olvashatunk. Abu Huraira beszámolója szerint Allah Küldötte (s.a.w.) így mondta el a történetet:

Ábrahám próféta (a.s.) a feleségével, Sárával egy olyan országba ment, amelynek a királya igazságtalan zsarnok volt. Valaki elmondta a királynak, hogy egy idegen férfi érkezett a városba egy gyönyörű nővel. A király elhívatta Ábrahámot a palotájába, és megkérdezte, hogy ki az a nő. Ő azt válaszolta, hogy a testvére. Aztán odament Sárahoz, és így szólt hozzá: „El ne mondd nekik, hogy ki vagyok! Azt mondtam, hogy a testvérem vagy, és ez nem hazugság, mert ezen a földön nincs más hívó kettőnkön kívül, ezért valóban testvérek vagyunk a vallásban.”

Aztán Ábrahám prófétának el kellett küldenie Sárát a királyhoz. Amikor Sára a palotába érkezett, azonnal rituális mosdást végzett és imádkozott. Aztán így fohászzkodott: „Ó, Uram, hiszek Benned és a prófétádban, és Ábrahám törvényes felesége vagyok, ezért hát védelmezz meg engem, és ne engedd, hogy ez a zsarnok bármi rosszat tehessen velem!”

A Mindenható Allah elfogadta a fohászát, és a király holtan zuhant a földre, mikor közelíteni próbált hozzá. Sára ismét fohászzkodott: „Ó, Uram, ha ez a hitetlen így meghal, mindenki azt fogja mondani, hogy én öltem meg őt. Add hát vissza az életét!” A király azonnal magához tért, és ismét közelíteni próbált Sárahoz. Ő ismét fohászzkodott, és a király megint elterült a padlón, de Sára megint kérte Allahot, hogy hozza vissza őt az életbe. Végül a király, látva, hogy tehetetlen Sára ellen, így kiáltott a szolgáira: „Nem is emberi nőt hoztatok nekem, hanem egy dzsinn-asszonyt! Vigyétek vissza a bátyjához, és adjátok neki a rabszolgalányomat, Hágárt is, hogy kiengeszteljük!”

Amikor Sára visszatért a férjéhez, azt mondta neki: „Látod, Allah lesújtott a zsarnok királyra, és még egy rabszolgalányt is adott nekünk!”

Ebből a hadísból azt is láthatjuk, hogy nem tilos elfogadni a hitlenektől kapott ajándékot.

Ábrahám próféta (a.s.) szavai mögött, amikor azt állította, hogy Sára a testvére, az volt a bölcsesség, hogy a király biztosan megölette volna őt, ha tudja, hogy Sára a felesége. Tehát ebből a hadísból azt is láthatjuk, hogy megengedett hazudni, ha az ember élete van veszélyben, sőt, még az is megengedett, hogy a hitét eltitkolja vagy letagadja, ha bizonyos benne, hogy ettől még sértetlenül megőrzi szívében.

Nem szabad feladni a reményt Allahban

وَنَبَّئَهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا
سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا

نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ قَالَ أَبَشْرُتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِي
الْكَبِيرُ فَمِمَّ تُبَشِّرُونَ قَالُوا بَشْرُنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ
الْقَانِطِينَ

És tájékoztasd őket Ábrahám vendégeiről, amikor beléptek hozzá, és azt mondták: „Békesség!” Azt mondta: „Bizony, félünk tőletek!” Azt mondták: „Ne félj! Bizony, hírt hozunk neked egy bölcs fiúról.” Azt mondta: „Jó hírt mondtok nekem, pedig már elért engem az öregség? Miről adtok hát nekem jó hírt?” Azt mondták: „Igazsággal mondunk neked jó hírt, ne légy hát azok között, akik elveszítik a reményt!” (15:51-55)

Amikor a vendégek eljöttek Ábrahám prófétához emberi formában, békével köszöntötték őt, és békéért fohászkodtak számára. Ábrahám próféta pedig azt mondta: félünk tőletek. Az angyalok azt mondták, hogy ne féljen, mert egy bölcs fiúról hoznak neki jó hírt. Ábrahám próféta meglepődött ezen a híren, mert nem értette, hogy neki, akkor idős ember volt már akkor, hogyan is lehetne fia. Az angyalok azt felelték erre: „Mi olyan jó hírt hozunk neked, ami kétségekívül be fog következni, semmi kétség felőle”. És ezzel elűzték Ábrahám félelmét.

Ez az ája azt is sugallja, hogy ha látjuk, hogy valaki félelemben vagy bizonytalanságban van, akkor meg kell próbálnunk segíteni rajta.

Az angyalok azt is akarták ezzel mondani, hogy Ábrahám-nak ügyelnie kell a szavaira, és nem szabad csak a látszólagos okokra és tényekre figyelnie. Ha a Legmagasztosabb Allah akar valamit, az bizonyosan be fog következni.

Azt mondta: „Ki veszítené el a reményt Ura kegyelmében, kivéve azok, akik tévelyegnek!” (15:56)

Ezzel a kijelentéssel Ábrahám próféta megerősíti, hogy ő sohasem veszítette el a reményt Ura irgalmában, hanem mindig reménnyel teli szívvel fordul Felé.

Ábrahám próféta (a.s.) fohása az utódaiért

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ
بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ
النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَشْكُرُونَ

Urunk! Bizony, letelepítettem a leszármazottaim közül egyeseket egy megműveletlen völgyben, a te Sérthetetlen Házad közelében, Urunk, hogy megtarthassák az imát. Add hát, hogy az emberek egy részének a szíve feléjük hajoljon, és lásd el őket a gyümölcseiddel, hogy hálásak lehessenek. (14:37)

Naszaburi és Fahri Razi szerint a „völgy” Mekkára vonatkozik. Miután Ábrahám próféta felépítette a Kábát, és fohászokodott Allahhoz, a fohása elfogadtatott, és Mekka biztonságos helyé vált, bár a fohász előtt sosem volt az. Nemcsak az emberek, hanem az állatok is biztonságban vannak ezen a helyen. Az Iszlám előtt, a Tudatlanság Korában is nagyon ügyeltek erre a biztonságra, még ha a legnagyobb ellenségek találkoztak is Mekkában, akkor sem nyúltak fegyverhez.

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

Urunk! Bizony, Te tudod, hogy mi mit rejtünk el, és mit nyilvánítunk ki. És nincs rejtve Allahtól semmi a földön és az égben. (14:38)

Fahri Razi, Qadi és Hazim szerint Ábrahám próféta (a.s.) nem sokkal azután fohászzkodott így, hogy feleségét és fiát Mekka völgyében hagyta. Allahra bízta őket. Amikor Hágárnak fia született, Sára ragaszkodott ahhoz, hogy Ábrahám próféta vigye el őket a házukból. Amikor a Mindenható Allah kinyilatkozta Ábrahám prófétának, hogy vigye családját Mekkába, odavitte Hágárt és Iszmailt.

Amikor Ábrahám próféta otthagyta Hágárt egy korsó vízzel és egy kis zacskó datolyával, Hágár megkérdezte tőle: „Kire hagysz minket?”, ő pedig azt felelte: „Allahra”. Aztán pedig fohászzkodott értük azzal a fohással, amit a 38. ájában olvashatunk.

Hágár ivott a vízből, evett a datolyából, és megszoftatta a kisfiát. Aztán, amikor a víz és az élelem elfogyott, felment a Szafa hegy tetejére, majd onnan a Merve hegyre, remélve, hogy megpillant valakit. De senkit nem látott. Akkor rajtuk kívül egyetlen teremtmény sem volt Mekka völgyében.

Ábrahám próféta részben azért fohászzkodott Allahhoz, hogy tegye Mekkát biztonságos helyé, mert akkoriban a világtól elzárt, félelmetes völgy volt. Amikor Hágár visszatért a fiához, látta, hogy mellette egy forrás tört fel a földből, a Zamzam forrás, és rögtön egy kis gödröt mélyített ki körülötte. A szíve megnyugodott, és Allahot dicsérte, amiért vizet talált. De, mivel az emberi lényeknek társaságra is szükségük van, a Mindenható

Allah elküldte hozzá a Dzsurchum törzset. Az ő megjelenésük is Ábrahám próféta fohászának eredménye.

Amikor a Dzsurchum törzs odaért, és látták a vizet, le akartak telepedni a völgyben. Fejősállataik tejét kínálták Hágárnak azért cserébe, hogy ők is kaphassanak a vízből.

Iszmail e törzs körében nőtt el, ezért tökéletesen megtanult arabul. Feleséget is közülük választott magának. Aztán eljött hozzá Ábrahám próféta, és együtt építették fel Allah Házát.

A Mindenható Allah Tervének és Akaratának része volt, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) Mekkában szülessék meg. Ezért ébresztette a vágyak Sára szívében, hogy azt akarja, hogy Ábrahám próféta vigye el a házukból Hágárt és Iszmait.

Mivel Ábrahám próféta tökéletesen bízott a Legmagasztosabb Allahban, Aki megmentette őt Nimródtól és a tűztől, egy pillanatig sem habozott, amikor Hágárt és a fiát a távoli, kietlen Mekkában hagyta. Biztonságban hagyta családját, Allah kezében. Akkoriban nem állt ott Allah Háza, de Ábrahám próféta tudta, hogy valahol ott volt az a Ház, amit Ádám próféta (a.s.) épített. Talán azt is tudta, hogy ott fogja felépíteni az új Házat, és ezért mondta: „utódaim egy részét a természetlen völgyben telepítettem le”.

Ábrahám próféta ellátásért fohászokodott utódai számára, és fohászának köszönhetően ma mindenféle gyümölcs eljut Mekkába. A világ minden gyümölcse megtalálható ott, minden évszakban, akár télen, akár nyáron. És mivel úgy fohászokodott: „hajlítsd feléjük az emberek egy részének szívéét”, szinte azonnal megérkezett a Dzsurchum törzs, és azóta is, és egészen az Ítélet Napjáig mindig lesznek emberek, akiknek a szíve kötődik ehhez az áldott helyhez.

Miért van Allah Háza terméketlen, megművelhetetlen helyen?

Öt oka van:

1. Hogy a Sérthetetlen Ház ne kötődjön evilági ügyekhez
2. Hogy ne próbálják meg erővel elfoglalni.
3. Hogy a Ház, amely a Zarándoklat céljára épült, ne legyen a kereskedőké.
4. Hogy a körülötte élők megértsék, mint jelent szegénynek és nincstelennek lenni, mert ez a tudás spirituális kincs.
5. Hogy ezzel is jelképezze, hogy a Kába távol áll az evilági dolgoktól.

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُغْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ { ٣٨ } الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ
وَمِن ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

„Urunk! Bizony, Te tudod, hogy mi mit rejtünk el, és mit nyilvánítunk ki. És nincs rejtve Allah-tól semmi a földön és az égben. Dicsőség és hála Allahnak, Aki öregkoromra megadta nekem Iszmaïl és Izsákot! Bizony, az én Uram a fohászok Meghallgatója. Uram! Add, hogy megtartsam az imát, és a leszámoltaim közül is. Urunk! És fogadd el a fohászomat. Urunk!

Bocsáss meg nekem, és a szüleimnek, és a hívőknek azon a Napon, amikor megtörténik az elszámolás!” (14:38-41)

Ábrahám próféta (a.s.) hálát adott a Mindenható Allahnak azért, hogy két fiat is adott neki öregkorára, mert a Korán-tudósok szerint Ábrahám próféta száz év körül vagy afelett volt, mikor Ismail megszületett.

Amikor Ábrahám próféta megkapta a jó hírt, hogy fia fog születni, azonnal hálát adott. Nekünk is jel ez arra, hogy Allahot dicsérjük és Neki adjunk hálát, ha valami jó történik velünk.

És bár Ábrahám próféta volt, és nem voltak bűnei, azt tanulhatjuk tőle, hogy mindig fohászkodjunk bűnbocsánatért, és alázatosan emeljük kezünket fohászainkban az Isteni Hatalom felé.

Ábrahám próféta (a.s.) jó tulajdonságai

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ

Bizony, Ábrahám egymagában egy közösség volt, engedelmes Allahnak, haníf, és nem tartozott a társítók közé. Hálás volt az Ő kegyeiért. Allah kiválasztotta őt, és az egyenes útra vezette. És jót adtunk neki ebben a világban, és a Túlvilágon bizonyosan a jóravalók között lesz. (16:120-122)

Beyzavi, Hazin és Medavik szerint a szép erkölcsnek, erényeknek és emberségnek annyi példáját találhatjuk Ábrahám próféta (a.s.) tulajdonságai között, hogy elegendő példaként az eljövendő generációknak.

Bár Ábrahám próféta egyetlen ember volt, jellemét tekintve annyi jó tulajdonsággal rendelkezett, mintha egy egész nemzet, vallási közösség lett volna. Ezért olvashatjuk azt a Kegyes Koránban, hogy „egymagában egy közösség volt”. Haníf volt, vagyis egész életében, gyermekkorától haláláig az egyenes úton járt.

A Mindenható Allah Ábrahám próféta kilenc jó tulajdonságát említi ebben az ájában:

1. Bár egyetlen ember volt, annyi jó tulajdonsága volt, hogy „egymagában egy közösségként” említi az ája.
2. Minden körülmények között engedelmeskedett Allah-nak.
3. Mindig az igaz valláson volt.
4. Mindig az egyistenhívők közé tartozott.
5. Mindig a hálaadás állapotában volt, minden körülmények között.
6. A Mindenható Allah bizalmas barátjául választotta.
7. Megadatott neki a vezetés, hogy az igaz úton maradjon.
8. Már akkor is jutalmat kapott, amikor ebben a világban volt.
9. A Túlvilágon az igazak között lesz, és magas lesz a rangja.

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Aztán kinyilatkoztattuk neked: „Kövess Ábrahám vallását, a hanifét, és ő nem tartozott a társítók közé.” (16:123)

Ebből az ájából megérthetjük, hogy a Legmagasztosabb Allah Mohammed Próféta-nak (s.a.w.) adja ezt a parancsot, de rajta kívül a követőinek is szól. Ábrahám próféta saríája¹⁰ ugyanaz volt, mint Allah Küldöttéé (s.a.w.).

Ábrahám próféta (a.s.) az igaz hitre hívja apját

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا إِذْ
قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا
يُعْنِي عَنكَ شَيْئًا يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا
لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ
الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا

És emlékezz meg a Könyvben Ábrahámról! Bizony, ő igaz volt, próféta. Amikor azt mondta az apjának: „Apácskám, miért imádod azt, ami nem hall, és nem lát, és nem használ neked semmiben? Apácskám! Bizony, eljött hozzám olyan tudás, ami nem jött el hozzád. Kövess hát engem, és az egyenes útra vezetlek! Apácskám! Ne szolgálj a Sátánt! Bizony, a Sátán engedetlen a Kegyelmissel szemben.” (19:41-44)

Vagyis a Legmagasztosabb Allah azt mondja ezzel: „Ó, szeretett Próféta-m! Emlékezz ősatyád, Ábrahám erkölcsére, hogy hasznod származzék belőle. Mert Ábrahám tiszteletre méltó

proféta volt, és mindig igazat mondott. Ezért aki az ő útját követi, az az igaz úton fog járni.”

Fahri Razi szerint a Mindenható Allah azért említi Ábrahám proféta történetét a Bölcs Koránban, hogy az arabok okulására szolgáljon. Mert az arabok azt mondták: „Nem fogjuk elhagyni atyáink vallását!”. A Kegyes Korán elmondja, hogy az arabok őse Ábrahám proféta volt, ezért Ábrahám vallására hívja őket.

Beyzavi szerint Ábrahám proféta tökéletes modorban hívta apját Allah vallására, mert tiszteletben tartotta, hogy az apja, és idősebb nála. Először nem említi, hogy az apja tévelygésben van, csak arra kérdez rá, hogy miért imád bálványokat.

„Apácskám! Ne szolgálj a Sátánt! Bizony, a Sátán engedetlen a Kegyelmissel szemben.”

Elfogadhatatlan dolog a Sátánt szolgálni, aki fellázadt a Legmagasztosabb Allah ellen. Ezekkel a szavakkal Ábrahám proféta azt is érti, hogy a bálványok imádata a Sátán gonoszágai közül való. A Sátán pedig nem méltó arra, hogy kövessük, mert ő maga a Mindenható Allah ellensége.

Ábrahám proféta így folytatta szavait:

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

„Apácskám! Bizony, félek, hogy büntetés fog érni téged a Kegyelmeztől, és a Sátán barátja leszel!” (19:45)

Az apja azonban ezekkel a szavakkal utasította vissza hívását:

قَالَ أَرَأَيْبُ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمَ لَئِن لَّمْ تَنْتَه
لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا

Azt mondta: „Hát megveted az isteneimet, Ábrahám? Ha nem hagysz fel ezzel, bizony megkövezlek, távozz hát tőlem, hosszú időre!” (19:46)

Vagyis Ábrahám próféta (a.s.) hívására és jó tanácsára az apja megalázóan válaszolt.

Azt mondta: „Béke legyen veled! Bocsánatot kérek számodra Uramtól. Bizony, Ő mindig kedves, törődő velem. És elhagylak benneteket és azt, amihez Allahon kívül fohászkodtok, és Uramhoz fogok fohászkodni. Biztosan remélem, hogy nem leszek csalódott az Uramhoz való fohászomban!” És amikor elhagyta őket és azt, amit Allahon kívül imádtak, megadtuk neki Izsákot és Jákobot, és mindegyiket prófétává tettük. És a kegyelmünket adtuk nekik, és megadtuk, hogy tisztelettel említsék őket. (19:47-50)

Beyzavi szerint ez az ája azért említi csak Izsákot és Jákobot, bár Ábrahám prófétának más fiai is voltak, mert ők származnak a próféták közül. Miután az apja nem felelt hívására, Ábrahám próféta eltávolította magát tőle, és elhagyta a saját népét és földjét, ezért adott neki a Mindenható Allah annyi áldást, és támasztott prófétákat a leszármazottai közül. Aki elhagyja szülőföldjét, és elvégzi a hidzsrát a Mindenható Allah meglelégedéséért, annak Ő áldásokat és jutalmat ad, aki azonban más indokkal végzi el a hidzsrát, annak semmi haszna nem származik belőle.

Imám Bukhari beszámolóiban olvashatjuk Omár (r.a.) beszámolóját, amely szerint Allah Küldötte azt mondta: „Bizony, a cselekedetek jutalmát a szándék határozza meg, és minden

ember azt kapja, amit a szándékával kiérdemel. Tehát aki a hidzsrát Allahért és az Ő Küldöttéért végezte el, annak a hidzsrája Allahért és a Küldöttéért volt, aki pedig evilági javakra vágyva végezte el, az megkapja azt, vagy ha egy nő kedvéért végezte el, feleségül veszi, és a hidzsrája ezért volt.”

Mivel Ábrahám próféta (a.s.) azért fohászzkodott, hogy utódai közül küldessen el egy nagy próféta, ezért a napi öt imában az ő nevét is megemlíjtjük Mohammed Próféta (s.a.w.) nevével együtt. És mivel Ábrahám próféta Allah meglegedéséért nem szeretett egyetlen hitetlent sem, a Mindenható Allah bizalmas barátjául választotta őt. Abu Szuud Efendi szerint Izsák azután született, hogy Ábrahám próféta elvégezte a hidzsrát Allah meglegedését keresve. Ez azt jelzi, hogy születése jutalom volt azért az áldozatért, amit Ábrahám próféta (a.s.) hozott Allah útján.

Amikor Ábrahám próféta Babilonból Samba ment, először Harran területén élt, ahol feleségül vette Sárát. Sokáig nem született gyermekük, de aztán, ahogy a Koránban olvashatjuk, a Legmagasztosabb Allah fiakat ajándékozott nekik.

Ábrahám próféta (a.s.) küzdelse a bálványimádás ellen

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ
إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا
عَاكِفُونَ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

És bizony, megadtuk Ábrahámnak a vezetését korábban, és jól ismertük őt. Amikor azt mondta az apjának és a népének: „Mik ezek a szobrok, amiknek szentelitek magatokat?” Azt mondták: „Úgy találtuk, hogy ősapáink is ezeket imádták!” (21:51-53)

Fahri Razi szerint Ábrahám próféta (a.s.) megvetette a bálványokat. Amikor feltette a kérdést a népének a bálványokkal kapcsolatban, azért használta a „képek” szót, hogy ezzel is kifejezze a bálványok alantasságát. És, hogy válaszukat elutasítsa, Ábrahám próféta azt mondta:

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

„Bizony, nyilvánvaló tévelygésben vagytok, atyáitokkal együtt!” (21:54)

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ

„Az igazsággal jöttél el hozzánk, vagy azok közé tartozol, akik csak szórakoznak?” (21:55)

És azt gondolták, hogy Ábrahám próféta csak tréfál velük.

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ
وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

„Nem!” – mondta Ábrahám. „A ti Uratok az egek és a föld Ura, aki megteremtette azokat. „Egyáltalán nem! Uratok az egek és a föld Ura, Aki teremtette őket, és én tanúságot teszek ezzel kapcsolatban!” (21:56)

Ábrahám próféta először logikus érvekkel próbálta bizonyítani szavait. De amikor a népe nem értette, máshogy próbálta tanítani őket, egy gyakorlati példát eszelve ki.

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ فَجَعَلَهُم
جُنَادًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

„És Allahra, biztosan tervezek a bálványaitok ellen valamit, miután elmentek és hátat fordítottok!” És darabokra törte azokat, kivéve egy nagyot közülük, hogy visszatérhessenek hozzá. (21:57-58)

A bálványok egyik ünnepén az apja azt mondta Ábrahám prófétának, hogy menjenek együtt az ünnepre. Ő azonban nem tartott velük. Rajta kívül mindenki elment az ünnepre, és a bálványok templomában nem maradt senki. Az volt a szokásuk,

hogy ételt helyeztek a bálványok elé, és amikor visszatértek az ünneplés helyéről, az egész nép leborult a bálványok előtt.

Amikor a többiek elmentek az ünnepre, Ábrahám próféta fogott egy fejszét, a templomba ment, és összetörte az összes bálványt, kivéve a legnagyobbat: azt meghagyta, és a fejszét a vállára akasztotta. Amikor a népe visszajött, és megkérdezte, hogy ki bántotta a bálványait, azt mondta: az, amelyiknél még mindig ott van a fejsze.

A többiek azt mondták: „Az a bálványt nem tudja összetörni a többit! „Ha nem képes rá, akkor miért imádjátok?” – kérdezett vissza Ábrahám próféta. Erre azt mondták:

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِالْهَيْتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ قَالُوا
سَمِعْنَا فَتَى يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ

„Ki tette ezt az isteneinkkel? Bizony, az a bűnösök közé tartozik.” Azt mondták: „Hallottuk, hogy megemlítette őket egy ifjú, akinek a neve Ábrahám!” (21:59-60)

Ezzel azt akarták mondani, hogy Ábrahám próféta törte össze a bálványokat. Akkoriban Nimród volt a legnagyobb uralkodó a földön. Elmondták neki a templomban történeteket, és Nimród úgy döntött, kikérdezi Ábrahámot.

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ قَالُوا
أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ

„Akkor hozzátok őt ide az emberek szeme elé, hogy tanúk lehessenek.” Azt mondták: „Te tetted ezt az isteneinkkel, Ábrahám?” (21:61-62)

Mindenkit összegyűjtöttek egy hatalmas üres területen, és azt mondták, hogy aki bosszút akar állni a bálványok elpusztításáért, az álljon ott készen. Ábrahámot erre a helyre vitték, és megkérdezték, hogy ő pusztította-e el a bálványokat, mire ő azt felelte:

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ

„Nem, hanem a legnagyobb közülük tette! Kérdezzétek meg hát őket, ha tudnak beszélni!” (21:63)

Akkor a többiek beismerték, hogy a rossz úton járnak, és olyan bálványokat imádnak, amiket a saját kezükkel készítettek, de a többi tudatlan ember hatására hátat fordítottak Ábrahám prófétának, mert alsóbb énjüknek nagyon nehéz volt elfogadni az ő vallását.

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ
{ ٦٤ } ثُمَّ نَكَسُوا عَلَىٰ رُؤُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ
يَنْطِقُونَ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا
وَلَا يَضُرُّكُمْ أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ

És ők visszavonultak maguk közé, és azt mondták: „Bizony, ti vagytok a bűnösök!” Aztán visszafordultak magukhoz: „Bizony, tudod, hogy ezek nem beszélnek!” Azt mondta: „Hát Allahon kívül olyasmit imádtok, ami nem használ nektek semmiben, és nem is árt?” „Pfu!” (szégyen) rátok, és arra, amit Allahon kívül imádtok! Hát nem használjátok az eszeteket?” (21:64-67)

Beyzavi és Medarik szerint a „pfuj” szó arra a hangra utal, amikor valaki akkor ad ki, amikor kellemetlen, visszataszító helyzetben találja magát. Az ájában kétszer is szerepel az „Allah helyett” kifejezés, ez is a bálványimádás helytelenségét és visszataszító voltát hangsúlyozza.

Ábrahám próféta (a.s.) négy dolgot vetett a bálványimádók szemére:

1. Hogy mást imádnak Allahon kívül.
2. Hogy a bálványok nem képesek sem ártani, sem használni nekik.
3. Hogy a viselkedésük visszataszító.
4. Hogy nem gondolkodnak logikusan.

Ábrahám prófétát (a.s.) a tűzbe dobják

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

Azt mondták: „Égessétek el őt, és segítsétek az isteneiteket, ha képesek vagytok tenni valamit!” Azt mondtuk: „Tűz! Legyél hűvös és biztonságos Ábrahámnak!” És tervet akartak szőni ellene, de őket tettük vesztesekké. (21:68-70)

A bálványimádók erőfeszítései kárba veszttek, és akit el akartak pusztítani, az megmenekült. A tűz nem ártott Ábrahám prófétának, és ez is mutatja, hogy a bálványimádók tévedtek. Ábrahám próféta rangja még magasabbra emeltetett. Nimród is

az emberei elvesztették a megbecsülést a népük szemében. S nemcsak ezen a világon aláztattak meg, hanem a Túlvilágon is.

Fahri Razi, Qadi és Hazim szerint az esemény a következőképpen történt: a bálványimádók bűnnek tekintették, amit Ábrahám próféta (a.s.) tett, ám a Legmagasztosabb Allah épp ellenkezőleg, jó cselekedetnek tekintette. Ábrahám prófétát azonban börtönbe vetették. Fallal körülvelt börtönbe zárták, és a mállás állataikkal fát kezdtek hordani a helyszínre. Még az idős asszonyok is azért árulták a kézimunkáikat, hogy az áraból fát vehessenek. A haldoklók arra a célra hagyták a vagyonukat, hogy fát vegyenek belőle a tűzhöz. Végül olyan rengeteg fát gyűjtöttek össze, hogy a tűz hét napig égett. A nyolcadik napon előhozták Ábrahám prófétát, hogy a tűzbe dobják. Akkor volt a forróság, hogy senki nem tudott a közelébe menni, ezért Ábrahámot két oszlop közé felállított kilövőszerkezet segítségével repítették a tűzbe. Eközben Ábrahám próféta folyamatosan ezt a fohászt ismételte: „Elegendő nekem Allah, Ő milyen jó Védelmező!” (Haszbi Allahu ve niam elvekil) A Mindenható Allah pedig azt parancsolta: „Tűz! Légy hűvös és békesség Ábrahám-nak!” És a tűz hatalmas, zöld fűvű, dús kertté változott. Nimród egy magaslaton ült, és nézte, hogy mi történik.

Amikor Nimród meglátta, mi történt Ábrahám prófétával (a.s.), és hogy megmenekült a tűztől, megértette, hogy Ábrahám vallása az igazság, és azt mondta neki: „Bizony, hatalmas a te Urad. Állatáldozattal kell közelednünk hozzá.” És több ezer áldozati állatot vágatott le, de semmi haszna nem származott ebből az áldozatból, mert nem volt hajlandó lemondani saját istenségéről, ezért a hitetlenség állapotában maradt.

Fahri Razi szerint három lehetséges mód van, amellyel a Mindenható Allah megmentette Ábrahám prófétát a tűztől:

1. Allah elvette a tűz forróságát, és csak a fényét hagyta meg. És ez az a magyarázat, ami leginkább megfelel az ájának.

És ez egy csoda volt, amit a Legmagasztosabb Allah ajándékozott Ábrahám prófétának.

2. Allah olyan állapotot adott Ábrahám próféta testének, amelyben nem ártott neki a tűz.

3. Allah távolságot teremtett a tűz és Ábrahám próféta között.

A Mindenható Allah azt parancsolta a tűznek, hogy hűvös és békesség legyen Ábrahámnak. Ez azt jelenti, hogy Ábrahám próféta a kényelem állapotában volt a tűzben.

Ábrahám próféta hét napig maradt a tűzben ebben az állapotban, és később azt mondta: „Ez volt a legjobb hét nap egész életemben”.

Azt is mondják, hogy amikor Ábrahám prófétát (a.s.) a tűzbe dobták, a földön minden tűz kialudt néhány pillanatra.

اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ

„Menjetez ezzel az ingemmel, és terítsétek apám arcára, és visszanyeri a látását. És hozzátok el a családokat, mind együtt.” (12:93)

Ezt az inget József próféta (a.s.) Ábrahám prófétától (a.s.) örökölte.

Anasz ibn Malik (r.a.) elbeszélése szerint Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: József szavai – vigyétek az ingemet az apámhoz – azt jelentik: amikor a zsarnok Nimród Ábrahám prófétát a tűzbe dobta, a Mindenható Allah a Paradicsomból egy inget

küldött neki Gábrriel angyallal. Gábrriel Ábrahámra adta az inget, és beszélni kezdett hozzá.

Ábrahám Izsáknak adta ezt az inget, Izsák Jákobnak, Jákob pedig Józsefnek.

Tibian Korán-kommentárja szerint Jákob próféta Józsefnek adta ezt az inget, hogy a testvérei gonosz tekintetétől és akaratától védelmezze. Az ing a Paradicsom illatát hordozta, és ha egy beteg emberre adták, azonnal meggyógyult tőle.¹¹

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا

صَالِحِينَ

S megmentettük őt és Lótot a földre, amelyet megáldotunk a teremtményeknek. És megadtuk neki Izsákot, és Jákobot ráadásként, és mindkettőjüket jóraalóvá tettük. (21:71-72)

Fahri Razi, Hazim és Qadi szerint a „föld” itt Samra vonatkozik, mert Sam földje termékeny, ahol számtalan gyümölcs és zöldség terem. Olyan föld ez, amely kegyben és áldásokban gazdag, és ahol a Mindenható Allah számos prófétája és barátja lakozott. Mivel Sam olyan hely, ahol oly sok próféta és saría küldetett el, a jóság és áldások földje.

Bizony, Sam és Palesztina egyike a legáldottabb, spirituális energiával teli helyeknek, amelyet a Mindenható Allah őriz. Abdullah ibn Amr ibn Al-Asz (r.a.) elbeszélése szerint Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Az első Hidzsra után lesz majd másik is. Azokban a napokban az emberek oda vándorolnak,

11. Rúhu-l Beyan, 2/305

ahová Ábrahám próféta is vándorolt”. Ezt a hadíszt Hazin Korán-kommentárjában is olvashatjuk.

Mindezek az események Babilonban történtek Ábrahám prófétával (a.s.). Utána a nagybátyja lánya, Sára, hívő lett, és a testvére fia, Lót (a.s.) is. Ábrahám próféta, Lót és Sára Irakból Samba vándoroltak, hogy gyakorolhassák a vallásukat. Miután bizonyos időt Hamranban töltöttek, Ábrahám próféta és Sára Egyiptomba mentek, aztán egy Szabuh nevű helyre Palesztinában. Lót próféta Szodomában telepedett le.

Ábrahám próféta hidzsrája után a Legmagasztosabb Allah legyeket küldött, hogy Babilon népét elpusztítsa. Tudjuk azonban, hogy Babilon népének egy része elvándorolt az egész világban.

A próféták feladatai

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ

És vezetőkké tettük őket, a Mi parancsunk szerint vezettek. És jótettek cselekvését sugalmaztuk nekik, az ima megtartását, és a zakát megadását. És Minket szolgáltak. (21:73)

A Mindenható Allah elfogadta Ábrahám próféta fohászát, és Izsákot ajándékozta neki. Hogy csökkentse száműzetésének terhét, megadta neki Jákobot is. És Allah mindkettőjüket prófétává tette. Próféták lettek, hogy tanítsák az embereket, és az igaz útra vezessék őket. Mivel képesek voltak megérteni Allah Egyedülvalóságának titkait, Ő az emberiség vallási vezetőivé tette őket, akik Allahhoz hívták az embereket, és a helyes útra vezet-

ték őket. Mivel ők azt tették, amit Allah parancsolt nekik, ezért nekik engedelmeskedni annyi, mint Allahnak engedelmeskedni.

A Legmagasztosabb Allah képessé tette őket a jótettekre, és megtanította nekik, hogy hogyan szolgálják Őt, különösen, hogy hogyan végezzék el az imát. Megparancsolta nekik, hogy adják meg a zakátot, hogy hálásak lehessenek mindazért, amivel Allah ellátta őket. Ábrahám próféta és a családja nem imádott és nem szolgált senkit a Legmagasztosabb Allahon kívül. Az egyetlen céljuk az volt, hogy elnyerjék a Mindenható Allah meglegezését. Őszinte, kizárólagos hittel és szándékkal, vagyis ikhlasszal szolgálták a Mindenható Allahot.

A Mindenható Allah az előző ájában a „nafilah” szót használja: „És megadtuk neki Izsákot és Jákobot ráadásképpen”. Ez azt jelenti, hogy olyan kegyként, amit nem is kért Tőle. Ábrahám próféta fohászzkodott egy fiúgyermekért, a Mindenható Allah pedig megadta neki Izsákot, majd ráadásképpen Jákobot is, aki szintén próféta lett.

Ebben az ájában a Mindenható Allah az áldásokat említi, amelyeket Ábrahámnak adott:

- Gyermeket. Ez a legnagyobb áldás ebben a világban, ami az ember családfáját továbbviszi.
- Ábrahámot és a fiait is profétává tette.
- Kinyilatkoztatta nekik az ima és a zakát kötelességét és módját, amelyek az istenszolgálat nagyon fontos formái.
- Folyamatosan Allah szolgálóinak állapotában voltak.

Tehát ebből az ájából megérthetjük, hogy Ábrahám próféta milyen sok áldást kapott ezen a világon, és hogy folyamatosan hálás volt ezekért. Béke legyen Ábrahám prófétával (a.s.), és a Prófétánkkal (s.a.w.), Allah Küldöttével.

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ
وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

És elmondtuk neked mindezt a Küldöttek híreiből, hogy a szívedet szilárddá tegyük általa. És eljött hozzád ebben az igazság, és intés, és emlékeztetés a hívőknek. (11:120)

A „maw'izah” (intés) szóból is kitűnik, hogy ebben a szúra számos parancsot és tiltást tartalmaz, amelyeket az evilágot feladó és a Túlvilág iránt vágyakozó embernek szem előtt kell tartania.

Allah Házának helye és építése

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا
وَوَهَبْنَا لِيِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُحْيَىٰ
وَوَهَبْنَا لَهُمُ السُّبْحَانَ وَالْحَمْدَ وَالْأَسْمَاءَ الْحُسْنَىٰ
وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَائِمَ وَابْنُ إِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ مُبْرَكِينَ وَإِذْ يَبْنِي الْعِمَامُ الْمَبْنِيَّ
وَأَبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ وَنُوحًا وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ يَتَّبِعُونَ الْهَدْيَ وَالْحَقَّ
وَإِذْ يُرِيدُ الْإِسْرَافَ إِذْ طَعَنَ إِلَىٰ عِشْرَةِ الْمَسْكُونَاتِ
إِن يَنْشَاءُ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَإِسْحَاقَ يَتَّبِعُونَ الْهَدْيَ وَالْحَقَّ
وَإِذْ يُرِيدُ الْإِسْرَافَ إِذْ طَعَنَ إِلَىٰ عِشْرَةِ الْمَسْكُونَاتِ
إِن يَنْشَاءُ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَإِسْحَاقَ يَتَّبِعُونَ الْهَدْيَ وَالْحَقَّ

*És emlékezz, amikor kijelöltük Ábrahámnak a Ház helyét:
„Ne társíts Hozzám semmit, és tisztítsd meg az Én házamat
azok számára, akik körbejárják, és azoknak, akik állnak, és
azoknak, akik meghajolnak és leborulnak. (22:26)*

Abu Szuud Efendi szerint, amikor Ábrahám próféta (a.s.) felépítette a Házat, az volt a második megépítése. Először Ádám próféta építette, de a Ház megsemmisült az Özönvízben, Noé próféta idején. Másodszor pedig Ábrahám próféta építette fel.

Harmadszorra a Tudatlanság Korában építették újra a Házat, Mohammed Próféta (s.a.w.) prófétai küldetésének kezdete előtt.

Negyedszer Abdullah ibn Zubair építette újjá, ötödször Haddzsadzs al-Zalim.

Ahogy Imám Bukhari hadiszgyűjteményében is olvashatjuk, az első imaház a Földön a Kába volt.

A Kábát tizenegy alkalommal építették újjá vagy építették át:

1. Az angyalok fényből építették fel

2. Ádám
3. Séth
4. Ábrahám
5. Az amalikaiak.
6. A dzsurhum törzs
7. Kuszaj
8. A kurejs törzs
9. Abdullah ibn Zubair
10. Haddzsadzs al-Zalim
11. IV. Murad szultán, Bagdad meghódítója

Fahri Razi és Nimatullah Efendi szerint, mivel a Kába eltűnt az Özönvízben, a Mindenható Allah nyilatkoztatta ki a helyét Ábrahám prófétának. Azért mondta neki: „ne társíts Mellem semmit”, hogy Ábrahám prófétának semmi más célja ne legyen a Ház felépítésével, mint az Ő megalégedése. De ez nem jelenti azt, hogy Ábrahám bármikor is bármit társított volna Allah mellé, mert ő teljesen mentes volt mindenféle társítástól.

Ibn Abbasz azt beszélte el: A hosszú ruha először Ismail anyjának a viselete volt, mert Hágár így akarta elrejteni a lábnyomait Sára elől, aki nagyon féltékeny volt rá. Ismail születése után Ábrahám próféta Samból Mekkába vitte Hágárt és a gyermekét, hogy Sára féltékenységétől védelmezze őket. Ott hagyta őket Mekka völgyében, ahol ma a Zamzam forrás van. Akkoriban senki nem volt Mekkában, még víz sem volt. Ábrahám ott hagyta Ismailt és Hágárt egy korsó vízzel és egy kis zsák datolyával, és visszatért Samba. Ismail anyja követte őt, megállította, és megkérdezte: „Ó, Ábrahám, hová mégy, miért hagysz itt minket, ahol nincs semmi élő?” Ábrahám azonban nem felelt,

mire ő ismét megkérdezte: „Allah parancsolta-e, hogy itt hagyj minket?”

Amikor Ábrahám próféta igennel válaszolt, Hágár azt mondta: „Akkor Ő majd gondoskodik rólunk, és megvéd minket”. És visszament a Kába helyére. Amikor Ábrahám próféta a Szanijja nevű helyre ért, a Kába felé fordult, felemelte a kezét, és így fohászzkodott:

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ
بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْتِدَةً مِّنَ
النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارزُقُهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَشْكُرُونَ

Urunk! Bizony, letelepítettem a leszármazottaim közül egyeseket egy megműveletlen völgyben, a te Sérthetetlen Házad közelében, Urunk, hogy megtarthassák az imát. Add hát, hogy az emberek egy részének a szíve feléjük hajoljon, és lásd el őket a gyümölcsseiddel, hogy hálásak lehessenek. (14:37)

Hágár megszojtatta a kisfiát, ivott a vízből és evett a datolyából, de amikor elfogytak, éhes és szomjas lett. A kisbaba is sírni kezdett. Hágár felmászott a Szafa hegyre, hogy lát-e valakit a környéken, de ameddig ellátott, nem volt senki sem. Lejött a Szafáról, és a Merve hegyhez szaladt, de onnan sem látott közelítőket. Hétszer futott a Szafa és a Merve között. Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta, hogy a zarándokok erre emlékezve végzik el a futást a Szafa és a Merve között.

Amikor utoljára futott a hegyre, hangot hallott. Figyelmesen hallgatózott, majd így szólt: „Ó, hang tulajdonosa! Ki vagy te? Ha tudsz segíteni rajtunk, akkor kérlek, tedd meg!” És hirt-

len Gábrriel angyal jelent meg, ott, ahol ma a Zamzam forrás fakad, és a földbe vájta a sarkát vagy a szárnyát. Víz fakadt azon a helyen, és Hágár a kezeivel kis gödröt vájta a forrás köré. Mohammed Próféta (s.a.w.) azt mondta: „Allah áldja meg Iszmail édesanyját! Ha nem nyúlt volna hozzá, a Zamzam folyó lett volna.”

Ibn Abbasz (r.a.) így folytatta a beszámolót:

Hágár ivott a vízből, és ismét lett teje, amivel Iszmailt táplálhatta. Gábrriel azt mondta neki: „Ne félj attól, hogy elvesztek! Ez itt Allah Házának a helye, és ez a gyermek meg az édesapja fogják felépíteni!”

Allah Háza eredetileg egy hegyen állt, de a víz elmosta azt. Az asszony ott élt a gyerekével, amíg néhány Dzsuhur törzsbeli ember arra nem ment. Kada felől jöttek. Mekkában táboroztak le, és megláttak egy madarat, amely a víz felett keringett. Nem is tudták addig, hogy van víz a völgyben. Odaküldtek egyik embert, hogy nézzék meg közelebről. Felfedezték a forrást, és odahívták a többieket is. Iszmail anyja a víz mellett ült. Megkérdezték tőle: „Megengeded, hogy letelepedjünk itt veled?” „Igen, de a víz az én tulajdonomban marad” – felelte az asszony.

Beleegyeztek, az asszony pedig elégedett volt a helyzetével, mert szerette az emberek társaságát. Így hát letelepedtek, és később a családjukért is elküldtek. A gyermek, Iszmail, felnőtt, megtanult arabul, és mindenki csodálta, mindenki kedvence lett. Amikor elérte a nagykorúságot, a törzs egyik lányát adott hozzá feleségül. Amikor az anya kilencven éves korában meghalt, a Hidzsrben temették el.

Miután Iszmail megházasodott, Ábrahám próféta eljött, hogy láthassa a családját. Iszmailt nem találta otthon, de megkérdezte Iszmail feleségét. Azt a választ kapta, hogy Iszmail elment kenyeret keresni a családnak. Kikérdezte az asszonyt

arról, hogy hogyan élnek. Azt felelte, hogy nagy nyomorban, szegénység és nehézségek közepette. Ibrahim azt mondta, hogy amikor Iszmail hazajön, adja át neki üdvözetét, és mondja meg, hogy cserélje ki a háza küszöbét.

Amikor Iszmail hazaért, valami furcsának tűnt neki, ezért megkérdezte a feleségét, hogy volt-e látogatója. „Igen” – mondta az asszony, és leírta az öregember külsejét. – „Meggérdezte tőlem, hogy élünk, és mondtam, hogy nagy szegénység és nehézségek közepette”. „Üzenetet hagyott-e?” – kérdezte Iszmail. „Igen, azt mondta, hogy adjam át üdvözetét, és azt üzeni, hogy cseréld ki a házad küszöbét”. Iszmail azt mondta erre: „Akivel beszéltél, az az apám volt, és azt parancsolta, hogy váljak el tőled. Menj hát vissza a csaláodhoz”.

Tehát Iszmail elvált, és másik asszonyt vett ugyanabból a törzsből. Később Ábrahám próféta visszatért, és ismét Iszmailt kereste, de az nem volt otthon, csak a felesége. Megkérdezte Iszmail feleségét. Azt a választ kapta, hogy Iszmail elment kenyeret keresni a családnak. Kikérdezte az asszonyt arról, hogy hogyan élnek. Azt felelte, hogy jómódúak, és jól élnek, és Allahot dicsérte. Ábrahám megkérdezte, hogy mit szoktak enni és mit szoktak inni. Az asszony megmondta, hogy húst és vizet. Ábrahám próféta pedig így fohászokodott Allahhoz: „Ó, Uram, áldd meg nekik a húst és vizet!” Allah Küldötte (s.a.w.) közbevetette, hogy akkoriban nem volt gabona Mekkában, de ha lett volna, bizonyára fohászokodott volna Allahhoz, hogy áldja meg. Ha valaki csak ezt a két dolgot veszi magához, az károsan befolyásolja az egészségét, mert ez az étrend nem elegendő az embernek, hacsak nem Mekkában él.

Később Iszmail hazajött, és megkérdezte a feleségét, hogy volt-e látogatója. „Igen” – mondta az asszony, és a látogatót dicsérte – „Egy jó külsejű idős ember volt itt, és rólad kérdezett, én pedig beszéltem neki rólad. Megkérdezte, hogy élünk, és

mondtam, hogy jól boldogulunk”. „Üzenetet hagyott-e?” – kérdezte Iszmail. „Igen, azt mondta, hogy adjam át üdvözlését, és azt üzeni, hogy erősítsd meg a házad küszöbét”. Iszmail azt mondta erre: „Akivel beszéltél, az az apám volt, és azt parancsolta, hogy tartsalak magam mellett”.

Aztán Ábrahám próféta (a.s.) megint távol volt egy ideig, ameddig Allah akarta, majd ismét visszatért meglátogatni őket. Meglátta Iszmailt egy fa alatt a Zamzam közelében, amint a nyilait élesítette. Ahogy megpillantotta Ábrahámot, felállt üdvözlésére, és köszöntötték egymást, mint apa a fiát. Ábrahám próféta azt mondta: „Ó, Iszmail! Parancsot kaptam Allah-tól”. „Mit parancsolt neked az Urad?” – kérdezte Iszmail. „Segítesz-e véghezvinni?” – kérdezett vissza az apja. „Segítek”. „Fiam, Allah azt parancsolta, hogy itt építsem fel az Ő Házát”, és a környező földnél magasabb dombra mutatott”. Aztán lerakták a Kába alapjait. Iszmail hordta a köveket, Ábrahám próféta pedig a falakat rakta. Amikor a falak már magasra emelkedtek, Iszmail egy követ hozott, hogy Ábrahám próféta arra állva rakhassa tovább a falakat, míg ő a köveket adogatta fel neki. Aztán mindketten így fohászkoztak: **„Urunk! Fogadd el ezt tőlünk. Bizony, te vagy az, Aki mindent hall, mindent tud.”** (2:127) (Szahih Bukhari)

Az Iszlám világban nincs értékesebb épület, mint a Kába, mivel ez Allah parancsára épült. Gábiel hozta le ezt a parancsot, és az utasításokat, hogy hogyan épüljön fel, milyen legyen a mérete, a formája. Az építője Ábrahám próféta volt, a segítője Iszmail próféta.

Miután Ábrahám próféta befejezte a Kábát, Gábiel eljött hozzá, és elmondta neki, hogy hogyan végezze el a Zarándoklatot. Aztán Ábrahám felállt a kőre, amelyről a Házat befejezte, és bejelentette: „Ó, emberek, gyertek a Zarándoklatra!”

Aztán a fiával együtt elvégezte a Zarándoklat rítusait, majd hazatért a feleséghez, Sárahoz. Aztán, amikor ismét eljött a Zarándoklat ideje, Ábrahám és Sára eljöttek Mekkába, elvégezték a Zarándoklatot, aztán Samba mentek, a Távoli Mecsethez, és mindketten ott haltak meg. Ábrahám próféta sírja Jeruzsálemben van.

A nemes Kába

A nemes Kába, minden muszlim imairánya, Mekka közepén található. A Kába azóta szent és tiszteletre méltó hely, mióta a Mindenható Allah megteremtette a földet, és először odaküldte Ádám prófétát.

Miután Ábrahám próféta Mekka völgyébe vitte a feleségét, Hágárt, és a fiát, Iszmait, később visszatért, és a fiával közösen felépítették a Kábát az angyal elhozta kinyilatkoztatás szerint, és végrehajtották a körbejárást (tavaf) is.

Később az emberek elfelejtették Ábrahám vallását, és bálványokat kezdtek imádni. Magát a Kábát is megtöltötték bálványokkal. Bár az emberek elfelejtették az igaz hitet, a Zarándoklat és a tavaf rítusa megmaradt. Zarándoklat idején ez egész Arab-félszigetről eljöttek Mekkába. A Kába védelme és karbantartása a Kurajs törzs feladata volt.

Amikor az abesszin király, Abrahat'ul Asram hatalmas templomot épített, hogy odavonzza az embereket, senkinek nem keltette fel az érdeklődését. Ezért nagy sereget gyűjtött, hogy a Kábát elpusztítsa, de kudarcot vallott. Ahogy az Elefánt című szúrában is olvashatjuk, a serege elpusztult.

Mielőtt a próféta megadatott volna Allah Küldöttének (s.a.w.), egy áradat elmosta a Kába falait. Ezért újjáépítették, amikor Mohammed Próféta (s.a.w.) 35 éves volt.

Abdullah ibn Zubair kalifátusa idején a Kába északi oldalán levő falat, a Hidzsrt lebontották és újjáépítették. Közelebb építették a Kábához, gyakorlatilag összeépítették a kettőt. Amikor Haddzsadzs al-Zalim be akarta venni Mekkát, és körbevette katonáival, hajtógéppel lerombolták a Kábát. Aztán újra felépítették – negyedszer – de a Hidzsr falát most nem építették össze a Kábával, újra elválasztva a két építményt. Ez a Kába jelenlegi formája.

A Kába neve kockát jelent, és azért hívják így, mert nagyjából kocka formájú. Mások szerint a szó jelentése: magas. A Kába 11,03 x 12,62 méter alapterületű, és 13,01 méter magas. A négy sarkának a neve: Rukn-i Hadzsar al-Aszvad (a Fekete Kő sarka), Rukn-i Jemeni (a Jemeni Sarok), Rukn-i Sami (a Damaszkuszi Sarok), és a Rukn-i Iraki (az Iraki Sarok).

A Kába északi és nyugati falán ajtó van, de a nyugati ajtó le van zárva. Az ajtó fából készült és ezüstveretes. Az ajtó alja két méter magasan van a föld felett.

A Kábának vannak különösen fontos helyei, ezek közül néhány: Multazim, Hadzsar al-Aszvad, Hidzsr-i Iszmail, Mizab-i Kába, Hufra-i Mudzsín, Sadirvan, Szittar-i Serif, Metaf-i Serif, Makam-i Ibrahim,.

Multazim: a Fekete Kő és a keleti sarok közötti terület.

Hadzsar al-Aszvad: a Fekete Kő, ami azt a helyet is jelöli, ahol a tavaf kezdődik és véget ér. A Kő ezüst keretbe van foglalva.

Hidzsr-i Iszmail: a Kábától északra található, fallal körülvett terület. A másik neve Hatim-i Kerim.

Mizab-i Kába: az Iraki Sarok és a Damaszkuszi Sarok között található, a Kába tetejéhez csatlakozva, Arany Csatornának is nevezik, ez vezet el a Kába tetejéről az esővizet.

Hufra-i Mudzsín: Gábiel helyének is nevezik. A Kába ajtaja és az Iraki Sarok között található lyuk. Amikor Ábrahám próféta parancsot kapott rá, hogy építse fel a Házat, ebben a lyukban készítette elő az agyagot. Amikor Mohammed Próféta (s.a.w.) megkapta a rituális ima parancsát, itt imádkozta az első imáját.

Sadirvan: a cövekek, amelyek a föld közelében Kába falából kiállnak. Ehhez erősítik hozzá a Kába takaróját.

Szittar-i Serif: (kiszvah) a Kába takarója. Fekete selyemből készült, a rajta lévő írás hatt-i dzselih stílusban készült. Az áll rajta: „Allah Hatalmas és Fenséges. Nincs más istenség, csak Allah, és Mohammed Allah Küldötte”.

A takaró közepén egy szalag fut végig, ami a Kába négy sarkát borítja. Erre is ajákat hímeztek, aranszín fonallal. Az Iraki Saroktól a Fekete Kőig ez áll:

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ
إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ
طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ وَإِذْ
قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ
مِنَ الشَّمْرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ
وَمَنْ كَفَرَ فَأُمْتِعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ

وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ
وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

És (emlékezz,) mikor a Házat (a Kábát) a gyakori, ismétlődő visszatérés (vagyis a zarándoklat) helyévé tettük, és a biztonság helyévé, és azt mondtuk: „Tegyétek Ábrahám helyét imahelyé!”. És szerződést kötöttünk Ábrahámmal és Iszmáillal: „Tisztítsátok meg a Házamat azok számára, akik körüljárják, akik ott tartózkodnak, akik meghajolnak és akik leborulnak. És mikor Ábrahám azt mondta: „Uram, tedd ezt a várost biztonságossá, és lásd el a népét gyümölcsökkel – akik hisznek közülük Allahban és az Utolsó Napban!” Azt mondta: „És aki nem hisz, annak élvezeteket biztosítok egy kis ideig, aztán a Tűz büntetésébe fogom kényszeríteni. És milyen rossz cél az!” És mikor Ábrahám a Háza alapjait megépítette Iszmáillal: „Urunk! Fogadd el ezt tőlünk. Bizony, te vagy az, Aki mindent hall, mindent tud. Urunk! Tégy minket Neked alávetett muszlimokká, és a leszármazottainkat Neked alávetett közösséggé. És mutasd meg nekünk a szertartásainkat, és fogadd el a bűnbánatunkat! Bizony, te vagy a Megbocsátó, az Irgalmas.” (2:125-128)

A Fekete Kőtől a Jemeni Sarokig ez áll:

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ
مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ
وَمَن دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ

مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ

Mondd: „Allah igazat mondott, kövessétek hát Ábrahám vallását: haníf volt, és nem tartozott a társítók közé. Bizony, az első Ház, amely létre lett hozva az embereknek, Bekkában (Mekkában) van: áldott ez, és vezetés a teremtmények számára. Egyértelmű jelek vannak benne, ezek egyike Ábrahám helye, és aki belép oda, biztonságban van. És a zarándoklat a Házhöz kötelesség, amellyel az emberek Allahnak tartoznak, azok, akik módot találnak rá. Aki viszont hitetlen, hát bizony, Allah nem szorul rá a teremtményekre. Mondd: „Könyv Népe! Miért nem hisztek Allah ájáiban, holott Allah a tanú arra, amit tesztek?” (3:95-98)

A Jemeni Saroktól a Damaszkuszi Sarokig:

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا
وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ وَأَذِّنْ
فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ
مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ { ٢٧ } لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا
اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ
الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ثُمَّ لِيَقْضُوا
تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُدُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ

És emlékezz, amikor kijelöltük Ábrahámnak a Ház helyét: „Ne társíts Hozzám semmit, és tisztítsd meg az Én házamat azok számára, akik körbejárják, és azoknak, akik állnak, és azoknak, akik meghajolnak és leborulnak. És hívd az embereket a zarándoklatra. Eljönnek hozzád gyalog, és minden sovány hatásállaton, miden távoli hegyi útról, hogy tanúi lehessenek azoknak a dolgoknak, amik az előnyükre válnak, és emlétsék Allah nevét az ismert napokon a jószágok felett, amelyekkel elláttuk őket. Egyetek hát belőlük, és etessétek a szegényeket, szükségét látókat. Aztán szabaduljanak meg a tisztátalanságtól, és teljesítsék be az esküjüket, és járják körül az Ősi Házat. (22:26-29)

A takarót minden évben kicserélik.

Metaf-i Serif: a tawaf helye. A márvánnyal borított kör a Kába körül.

Makam-i Ibrahim: Ábrahám Helye. A kő, amelyre Ábrahám próféta (a.s.) felállt, hogy a Kába falait befejezze. A Kába keleti oldalán van, egy embermagasságú, ezüsttel díszített vasállványon. A követ búra fedi. Ajánlott két raka imát imádkozni itt, a tavaf elvégzése után.

A Fekete Kő

Amikor a Kurajs törzs újjáépítette a Kábát, vita támadt a vezetői között, hogy ki kapja azt a megtiszteltetést, hogy a Fekete Követ visszateheti a helyére. Mohammed Próféta (s.a.w.) tett igazságot a vitában.

A Kába újjáépítésében minden törzsnek és minden klánnak megvolt a maga feladata. Amikor azonban eljött az ideje, hogy a Fekete Követ is visszategyék a helyére, mindenki magának akarta a megtiszteltetést. A törzsek között vita támadt.

Az Abdud-Dar törzs tagjai előhoztak egy tál vért, belemártották a kezüket, és megesküdtek, hogy senki nem kerülhet eléjük vérontás nélkül. Ez az ellenségeskedés négy vagy öt napig tartott. Aztán a Kurejs törzsből egy öregember, Abu Umajja ibn Mughira, azt ajánlotta, hogy a vita eldöntését bízzák arra az emberre, aki legközelebb belép a Szafa felőli ajtón. Mindenki elfogadta a javaslatát. Amikor meglátták, hogy Mohammed Próféta (s.a.w.) lép be az ajtón, azt mondták: „Nézzétek, ez Mohammed, a Megbízható! Elfogadjuk a döntését, bármi lesz is az!” Mert, mivel Mohammed Próféta (s.a.w.) gyermekkorától tökéletes modorú és erkölcsű ember volt, a törzsében al-Amín, vagyis a Megbízható néven emlegették.

Abban az időben még nem adatott meg neki a Prófétaság.

Azt javasolta, hogy a Fekete Követ helyezték egy köntösre, és mindegyik törzs vezetője fogja meg a köntös szegélyét, és közösen vigyék a Követ a Kábához. Ott pedig ő maga tette vissza a helyére.

Omár ibn Al-Khattab (r.a.) a Fekete Kőhöz lépett a Zarándoklat során, megcsókolta, és így szólt: „Tudom, hogy csak egy kő vagy, és nem tudsz sem használni, sem ártani. Ha nem láttam volna, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) megcsókolt, nem is csókolnálak meg.”

Mohammed ibn Dzsaríri At-Tabari azt mondta: „A Tudatlanság Korában az arabok bálványimádók voltak, bálványokat tiszteltek, ezért magyarázta meg Omár, hogy miért csókolja meg a Fekete Követ.”

A Fekete Követ nem azért érintjük vagy csókoljuk meg, mert azt imádjuk, hanem azért, mert tiszteljük a Legmagasztosabb Allahot, és követjük az Ő Küldöttének (s.a.w.) szunnáját.

A Mindenható Allah parancsolta, hogy tiszteljük a Követ, és Ő tette a Zarándoklat rítusainak részévé.

Ibn Abbasz elbeszélése szerint Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Amikor a Fekete Kő leküldetett a Paradicsomból, olyan fehér volt, mint a tej. Ádám leszármazottainak bűnei tették feketévé.”

Ibn Omár (r.a.) elbeszéléséből is tudjuk, hogy amikor a Kő leküldetett a Paradicsomból az Abu Kubaisz hegyre, tiszta fehér volt. Negyven évig maradt ott, majd, mikor Ábrahám próféta (s.a.w.) befejezte a Kába építését, a Fekete Követ is a helyére tette.

Abu Hudhaima elbeszélése szerint Mohammed Próféta (s.a.w.) azt mondta: „A Fekete Kő egy hófehér drágakő volt, a Paradicsom drágakövei közül. De a hitetlenek bűnei feketévé tették. Az Ítélet Napján akkora lesz majd, mint Uhud hegye, és tanúskodni fog azok mellett, akik megcsókolták.”

A Zarándoklat előnyei

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ
يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

És hívd az embereket a zarándoklatra. Eljönnek hozzád gyalog, és minden sovány hátságállaton, minden távoli hegyi útról (22:27)

Fahri Razi és Niszaburi szerint, miután Ábrahám próféta (a.s.) felépítette a Házat, a Mindenható Allah azt parancsolta neki, hogy hívja az embereket Zarándoklatra. Ábrahám próféta felment a Szafa és az Abu Kubaisz hegyre, és így kiáltott: „Ó, emberek! Allah megparancsolta nektek a Zarándoklatot ehhez a Házhoz!”

A Korán-kommentárok szerint a Zarándoklat parancsa Mohammed Prófétaának (s.a.w.) szól. Miután a Legmagasztosabb Allah kötelezővé tette a Zarándoklatot, a következő ájában magyarázta meg a valódi okát:

„hogy tanúi lehessenek azoknak a dolgoknak, amik az előnyükre válnak, és említsék Allah nevét az ismert napokon a jószágok felett, amelyekkel elláttuk őket. Egyetek hát belőlük, és etessétek a szegényeket, szükségét látókat. Aztán szabaduljanak meg a tisztátalanságtól, és teljesítsék be az esküjüket, és járják körül az Ősi Házat.” (22:28-29)

Számos bölcsesség rejlik a Zarándoklat parancsa mögött. Evilági és túlvilági előnyök származnak belőle a hívőknek: megbocsátás, találkozás a testvéreikkel, spirituális energia, áldások. A hívők közösen járnak Allah útján, és felismerik, hogy nincs különbség aközött, hogy keletről vagy nyugatról jönnek-e, megértik, hogy Allah nem tesz különbséget a hívők között.

Medarik Korán-kommentárja szerint a Zarándoklatból számos előny származik, az evilágra és a Túlvilágra nézve is. A Zarándoklat az istenszolgálat egy formája, anyagi és fizikai eszközökkel is. Például a böjt és az ima az istenszolgálat fizikai formái, a zakát pedig anyagi, de a Zarándoklat mindkettőt magába foglalja. A Zarándoklat azért is kötelező istenszolgálat, mert vallási értelemben hasznára válik a hívőknek, és lehetővé teszi, hogy úgy emlékezzenek meg a Mindenható Allahról, ahogy azt Ő parancsolta. A bálványimádók a Zarándoklat napján a bálványaik nevére emlékeztek meg, ezért parancsolja Allah a hívőknek, hogy az Ő nevét említsék.

وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ

A tavaf, vagyis a Kába hétszeri megkerülése, háromféle lehet:

1. Kudum tavaf: azoknak ajánlott, akik megérkeznek Mekkába
2. Ziyarah tavaf: kötelező Arafa után. Ha valaki nem végzi el ezt a tavafot, a Zarándoklat nem érvényes.
3. Veda tavaf: a búcsúzó tavaf, közvetlenül mielőtt Mekkát elhagynánk, nem kötelező, de ajánlott.

A bölcséket nem tévesztik meg az evilág szépségei. Nem elégszenek meg semmivel a Mindenható Allahon kívül, mert

végül minden el fog tűnni, kivéve Allah. És nem a bölcsesség jele az, ha valaki megelégszik az ideiglenes dolgokkal.

Ha meg akarod tudni annak okát, hogy a Legmagasztosabb Allah haladékot ad a lázadóknak, akkor az a következő:

A Mindenható Allah nem bünteti meg lázadó szolgálait ebben a világban. Haladékot ad nekik. Ezzel is azt akarja megmutatni, hogy Ő jobban szereti a megbocsátást, mint a büntetést, és hogy milyen hatalmas az Ő Kegyelme.

Allah ezekkel a szavakkal hívja teremtményeit:

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ

„Allah a Béke Házába hív” (10:25)

Aztán Allah a hívás kötelességét parancsolta az Ő Küldöttének (s.a.w.), aki az Iszlámra hívta az embereket. Ezért, akinek esze van, annak el kell fogadnia ezt a hívást, és Allah felé kell fordítania arcát, mert Ő a valódi cél és a valódi Kába. Tudnod kell, hogy Mekka az emberi lényt jelképezi, a Kába pedig a szíve. A valódi tavaf az a tavaf, amit a szív végez Allah jelenlétében. Nagy különbség van aközött, hogy Allah Házát látogatjuk meg, vagy Allah Házának a Birtokosát.

Azt mondják, hogy egyszer Allah egy barátja Zarándoklatra akart menni. Volt egy kisleány is, aki megkérdezte tőle, hogy hová készül. Azt felelte: Allah Házába megyek.

És a gyermek azt gondolta, hogy meglátogatni Allah Házát annyit tesz, mint meglátogatni Allahot. És kérlelni kezdte az apját, hogy vigye magával. Az apa azonban azt mondta neki: nem jöhetsz velem, mert még túl kicsi vagy.

A kisfiú sírva fakadt, és az apja nem bírta hallgatni a zokogását. Úgy döntött, hogy magával viszi a gyermeket. Elérték Mekkát, és amikor a fiú megpillantotta a Kábát, holtan zuhant a földre. Az apja sírva kérdezte: „Fiam, fiam, mi történt veled?”

És egy hangot hallott, amely így felelt neki: „Te Allah Házát kerested, és megtaláltad. De a fiad Allahot kereste, és megtalálta. Tudd meg, hogy a fiad nincs sem a földön, sem a mennyben, hanem Allahnál van, az igazak társaságában.”

Ha valaki Allah felé fordítja arcát, és elfordul minden más-tól Rajta kívül, annak Allah lesz a kiblája. És az ilyen ember kibla lesz mindenki más számára. Ádám próféta (a.s.) jelkép, közvetítő volt az angyalok számára: amikor leborultak előtte, rájában Allah előtt borultak le.

Ibn Abbasz (r.a.) arról számolt be, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: Amikor a Legmagasztosabb Allah a földre küldte Ádám prófétát, azt mondta neki: „Ó, Ádám, menj, és építsd fel a Házamat. És járd körbe, és emlékezz meg Rólam. Láttad, hogyan járnak körbe az angyalok az Én Trónomat, emlékezz rá, és tégy te is ugyanúgy!”

Ádám próféta pedig elindult, és elérkezett a Kába helyére. Gábrriel angyal egyet csapott a szárnyával, és a Ház helye hét réteggel süllyedt a föld színe alá. Ott rakták le a Ház alapjait. Az angyalok hordták a köveket, amikor Ádám a Házat építette. Minden kő akkora volt, amekkorát csak harminc férfi tudna cipelni. A követ öt hegyről származtak:

1. A Sínai-hegy
2. A Zeyta hegy
3. A Libanon hegy (Samban)
4. Dzsudti (Szíriában)

5. A Híra-hegy (Mekkában).

Azt mondják, hogy a Mindenható Allah kétezer évvel azelőtt teremtette a Ház helyét, mielőtt bármi mást megteremtett volna a Földön. Olyan volt ez a hely, mint a tajték a vízen. A föld ez alá lett teremtve.

Amikor Ádám a földre küldetett, panaszkodott magányára. Allah leküldte neki a *bait al-Mamurt*, ami rubinokból készült, és két ajtaja volt smaragdból. Az egyik ajtó kelet felé nyílt, a másik nyugat felé. És Allah azt mondta: „Ó, Ádám! Küldtem neked egy házat, imádkozz mellette, és kerüld meg, ahogy megkerülded a Trónomat!”

És Allah leküldte a Fekete Követ, ami akkor még fehér volt. Ádám gyalog jött Indiából Mekkába. A Mindenható Allah egy angyalt adott mellé kísézőnek, hogy megmutassa neki a Ház helyét.

Mudzsahidet (r.a.) megkérdezték egyszer, hogy miért nem valami hátasállaton ment Ádám próféta Zarándoklatra, miért gyalog. Mudzsahid azt felelte: „Milyen állat hordozhatta volna? Hiszen egyetlen lépéssel annyit haladt, amennyit mi három nap alatt teszünk meg.”

Ádám megérkezett Mekkába, meglátogatta a Házat, és elvégezte a Zarándoklat rítusait. Utána az angyalok azt mondták neki: „Áldott legyen a Zarándoklatod, ó, Ádám! Mi már kétezer évvel ezelőtt is ehhez a Házhöz zarándokoltunk.”

Ibn Abbasz (r.a.) azt beszélte el, hogy Ádám negyvenszer végezte el a Zarándoklatot, gyalog menve Indiából Mekkába, és

az utó dai egészen Noé próféta idejéig szintén elvégezték a Zarándoklatot.

Az Özönvíz előtt a Legmagasztosabb Allah elküldte Gábrielt, hogy vigye el a Fekete Követ, nehogy baja essék. Gábiel az Abu Kubaisz hegyen rejtette el a Követ. Az Özönvíz után, egészen Ábrahám próféta idejéig, a Ház helye üres volt.

Ábrahám próféta felépítette a házat, és amikor már csak egy kő volt hátra, azt mondta a fiának, Iszmailnak, hogy hozzon egyet. Iszmail hozott is, de az nem tetszett Ábrahámnak, ezért azt mondta, hogy hozzon egy szebbet. Iszmail elindult, hogy szebb követ keressen. De ekkor az Abu Kubaisz hegy így szólt Ábrahámhoz: „Ó, Ábrahám, van nálam valami, ami rád bízott, gyere, és vedd el!” És amikor Ábrahám próféta elvette a követ, látta, hogy drágakő, ugyanaz, ami Ádámnak is elküldetett.

Amikor Ábrahám és Iszmail befejezték Allah Házának építését, Allah egy lovat küldött nekik jutalmul. A ló vad volt, mint akkoriban minden ló. Allah azt mondta: „Egy kincset készítettem elő nektek”, és megparancsolta Iszmailnak, hogy hívja a lovat, és szerezzé meg a kincset. De ő nem tudta, hogyan hívja a lovat, és mi lehet az a kincs. Akkor Allah tanított egy fohászt Iszmailnak, aki elmondta azt, és Arábia összes lova odajött hozzá, és neki engedelmeskedett. Ettől fogva használják az emberek a lovat. Bizony, a ló hasznos állat, valódi kincs, és örökség számunkra ősapánktól, Iszmailtól.

جَعَلَ اللهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

عَلِيمٌ

Allah a Kábát, a Sérthetetlen Házat különleges (biztonságos) helyé tette az emberek számára, és a sérthetetlen hónapokat, és az áldozati állatokat, és a nyakdíszeket. Azért van ez, hogy tudhassátok, hogy Allah tudja azt, ami az egekben van, és azt, ami a földön van, és hogy Allah minden dolog Tudója.
(5:97)

A Legmagasztosabb Allah azt akarta, hogy az emberek tiszteljék a Sérthetetlen Házat, és értsék meg, hogy Allah mindenek felett Hatalmas. Ezért jeleket teremtett, amelyek az Ő mindent átfogó Tudását és Hatalmát bizonyítják.

Mekka földje pusztaság, terméketlen, szántóföldek nélkül, és mégis, a Mindenható Allah kedvessé tette minden hívő számára, ezek látogatják meg, és Mekka népe különösen sok áldásban részesül. A Mindenható Allah kötelezővé tette a hívőknek, hogy a Házat meglátogassák, és a megbocsátás helyévé tette, ezzel magas rangot adva neki. És ez Mekka népének is megtisztetés.

Mivel Mekkának ennyi spirituális előnye van, és biztonságot jelent minden katasztrófától, a hívők hite is erősebb itt, mint máshol. Ebben az ájában is négy kiemelkedő fontosságú dolgot említ Allah:

1. A Nemes Kába. A legjobb hely, a Zarándoklat helye.
2. A Tiltott Hónapok. Ezekben a hónapokban tiltott a harc.
3. Az áldozati állat (haadi).

4. *Kalaid*: Az az állat, amit azért áldoz fel az ember, mert jelet kapott. Az ezért járó jutalom nagyobb, mint a hagyományos áldozati állatokért.

A lapokon, amelyeket Ádám (a.s.) kapott Urától, ez állt: „Mekka városa olyan város, amelynek lakói az Én szomszédaim. Aki ide látogat, az az Én vendégem. Az Én védelmem alatt áll. Akik erre a földre jönnek, könnyekkel a szemükben mondják ki a fohász szavait. Aki ehhez a Házhoz jön, és az a szándéka, hogy meglátogasson Engem, és semmi más, megérdemli nagylelkűségemet és kedvességemet. Ennek a helynek a rangját adom majd egyik leszármazottadnak, Ábrahámnak. Az ő kezei által építem fel Házam falait. Megmutatom és örökségül adom a Zamzam vizét. Ábrahám után az utódaid látogatni fogják ezt a házat, az utolsó próféta idejéig, aki Ábrahám utódai közül fog születni, és a neve Mohammed lesz. Mohammedet ennek a háznak a lakosai közé fogom tenni. Aki Engem keres és Tőlem kér, annak tudnia kell, hogy Én azokkal vagyok, akiknek a haja és szakálla porral lepett, és hűségesek azokhoz, akik rájuk bízattak. Aki Felém fordítja arcát, aki Engem keres, az tudja meg: Én ezekkel vagyok.”

A lapokon, amelyeket Ábrahám (a.s.) kapott Urától, ez állt: „Elfogadtuk a fohászodat, amelyet a fiadért, Iszmailért mondtál. Magasra emeltük Iszmail rangját. Áldottá tettük az utódait. Az ő utódai közül fog születni egy gyermek, akit Mohammednek hívnak, és ő a Kiválasztott. És az ő közössége a legjobb közösség, amely létrehozott az emberek között.”

Mohammed Próféta (s.a.w.) közössége

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ
سَمَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ
شَهِيداً عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ
الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

*És tegyetek erőfeszítéseket Allahért az Őt megillető erőfe-
szítéssel. Ő kiválasztott benneteket, és nem helyezett rátok sem-
milyen nehézséget a vallásban. Ősapátok, Ábrahám vallása ez.
Ő az, aki muszlimoknak nevezett benneteket korábban, és
ebben is, hogy a Küldött tanú lehessen veletek kapcsolatban, és
ti tanúk lehessetek az emberekkel kapcsolatban. Hát tartsátok
meg az imát, és adjátok meg a zakátot, és ragaszkodjatok erő-
sen Allahhoz! Ő a ti Védelmesőtök. És milyen kitűnő Védelme-
ző, és milyen kitűnő Segítő! (22:78)*

Ebből az ájából megérthetjük, hogy ha tanítani akarunk
Allah egyedülvalóságáról, akkor nekünk minden lehetséges erő-

feszítést meg kell tennünk Allah útján. Mert Allah minket, hívőket választott ki arra, hogy az egyistenhitet megértsük.

Beyzavi szerint a küzdelem azért parancsoltatott ebben az ájában, mert a muszlimok az emberi lények közül a legjobbak Allah szemében.

A *dzsihad* szó küzdelmet jelent, ami ugyanúgy jelenti a küzdelmet saját alsóbb énünkkel, mint az Iszlám ellenségeivel, és azt is, hogy erőfeszítést fejtünk ki és áldozatokat hozunk Allah megelégedését keresve.

Hazin Korán-kommentárja szerint a *dzsihad* azt jelenti, hogy az ember nem fél attól, hogy mások mit szólnak ahhoz, hogy ő Allahot szolgálja, hogy a legjobb képességei szerint erőfeszítést tesz Allah útján, és küzd az Iszlám ellenségeivel.

Beyzavi szerint az Iszlám szabályai könnyűek az embereknek, és senki nem hozhatja fel azt a kifogást, hogy az Iszlám nehéz.

Hazin Korán-kommentárja szerint a „nincs kényszer a válásra” azt jelenti, hogy a kötelező istenszolgálatot végrehajtani könnyű, és van lehetőség megszabadulni minden büntől.

Bár Ábrahám próféta (a.s.) genetikai értelemben nem apja minden muszlimnak, mivel spirituális értelemben véve Mohammed Próféta (s.a.w.) minden hívő atyja, Ábrahám próféta pedig az ő ősatyja, ezért Ábrahámot a muszlim közösség ősatyjának tekinthetjük. Ahogy az evilági létezésünk édesapánkon keresztül valósul meg, úgy az örök életünket a Prófétaunkon keresztül találhatjuk meg. A próféták a saját közösségük legjobb apjai. Mohammed Próféta azt mondta: „Bizonny, én olyan vagyok, mintha az apátok lennék”.

a. Tőlünk telhető erőfeszítéssel kell hívnunk másokat Allah útjára,

b. A Mindenható Allah képessé tett minket arra, hogy megértsük, hogy Ő létezik,

c. Az Iszlámban nincsenek nehézségek.

d. A muszlimok közössége Ábrahám próféta népe.

e. Ábrahám próféta és Mohammed Próféta (s.a.w.) is a muszlimok apjának számít.

f. A Egyes Korán előtti könyvekben és a Koránban is a Legmagasztosabb Allah muszlimoknak nevezte Mohammed Próféta közösségét.

g. Mohammed Próféta tanú lesz a muszlimok ellen vagy mellett, a muszlimok pedig tanúk lesznek a többi közösséggel szemben.

h. Kötelező megtartani az imákat, megadni a zakátot és ragaszkodni Allahhoz.

i. A Mindenható Allah a mi Védelmezőnk és Segítőnk.

Ábrahám próféta (a.s.) bálványimádó törzse

وَآتُلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا
تَعْبُدُونَ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عَاكِفِينَ قَالَ هَلْ
يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ قَالُوا
بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

És beszéld el nekik Ábrahám történetét, amikor azt mondta az apjának és a népének: „Mit imádtok ti?” Azt mondták: „Bálványokat imádunk, és továbbra is nekik szenteljük magunkat!” Azt mondta: „Vajon hallanak-e benneteket, mikor szólítjátok őket? Vagy használnak nektek, vagy ártanak-e?” Azt mondták: „Nem, de úgy találtuk, hogy ősapáink is ehhez hasonlót tettek!” (26:69-74)

Hazin Korán-kommentárja szerint ez az ája azt is állítja, hogy a vak követés káros dolog. Bár az emberek tudják, hogy a bálványok semmit sem tudnak csinálni, vakon követik ősapáikat, és azzal védekeznek: „Láttuk, hogy az előttünk lévők is így tettek, és mi őket követjük, nem fogjuk megtagadni a hagyományainkat”.

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ
فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ
يَهْدِينِ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ
يَشْفِينِ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ
لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

Azt mondta (Ábrahám): „Látjátok-e, amit imádtok, és elgondolkodtatok-e rajta, ti és az ősapáitok! Bizony, ezek ellenségeim nekem, kivéve a Világok Urát, Aki teremtett engem, és Ő az, Aki vezet engem, és Aki enni és inni ad nekem. És amikor beteg vagyok, Ő gyógyít meg, és Ő az, Aki halálba fog küldeni, aztán életet ad nekem a Feltámadás Napján, és Ő az, Aki remélem, hogy meg fogja bocsátani a hibáimat az Ítélet Napján. (26:75-82)

Ebben az ájában Ábrahám próféta (a.s.) Allah Tulajdonságait említi:

1. A Mindenható Allah adott neki áldásokat ezen a világon és a következőn.
2. A Mindenható Allah gondoskodik az ételéről és az italáról ezen a világon.
3. Azzal, hogy azt mondja, Allah gyógyítja meg, ha megbetegszik, arra utal, hogy Ő mindenre képes.
4. A Mindenható Allah ad életet és halált.
5. Hangsúlyozza, hogy el fog jönni az Ítélet Napja, és a Mindenható Allah valóban méltó az imádatra, hiszen Ő a bűnök Megbocsátója, és a Feltámadás után Ő bocsát meg annak, aki-nek akar.

Ábrahám próféta (a.s.) tudást, jótetteket és tiszta szívét kér Alláhtól

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ وَاجْعَلْ لِي
لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
النَّعِيمِ وَاعْفُزْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ وَلَا تُخْزِنِي
يَوْمَ يُبْعَثُونَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ
بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

„Uram! Adj nekem bölcsességet, és add, hogy az igazakhoz csatlakozhassam! És add meg, hogy igazsággal említsenek a későbbi generációk között. És helyez engem a Boldogság Kertjeinek örökösei közé! És bocsáss meg az apámnak, bizony, ő a tévelygők közül való. És ne szégyeníts meg engem azon a Napon, amikor fel lesznek támasztva, a Napon, amikor nem használ majd sem vagyon, sem a gyermekek, kivéve, aki ép szívvel jön Allahhoz.” (26:83-89)

Ez az ája azt is hangsúlyozza, hogy a hívőknek nem kizárólag az evilági, vagy a túlvilági dolgokért kell fohászkodniuk, hanem mindkettőért. Minden nép elfogadja Ábrahám (a.s.) próféataságát, és tisztelettel emlékezik meg róla a fohásza miatt, amit a Mindenható Allah meghallgatott. Még Mohammed Próféta (s.a.w.) közössége is megemlékezik róla a napi öt ima részeként.

A fohászában Ábrahám próféta (a.s.) bölcsességet, tudást és jótetteket kért. Azt akarta, hogy az utána jövők tisztelettel említsék a nevét, és fohászkodjanak érte, hogy ezzel is magasabbra emelkedjék a rangja. Vagy ezt a kérést úgy is értelmezhetjük, hogy arra kérte a Mindenható Allahot, hogy támasszon az utódai között olyanokat, akik Allah vallására hívják az embereket.

A Mindenható Allah elfogadta ezt a fohász, és Ábrahám próféta utódai között sokan voltak az igaz vallásra hívók.

Ép szívé az az ember, aki a Mindenható Allah útján költi a vagyonát, és megtanítja a gyermekeit Allah vallására, de a vagyon és a gyermekek nem befolyásolják a szívét.

És az ép szív azt is jelenti, hogy az ember úgy jön Allahhoz, hogy mentes a tudatlanságtól a vallás dolgaiban, a romlottságtól az erkölcsben, és a gonoszástól a gyermekekkel kapcsolatban. Ez az ája azt is bizonyítja, hogy ha valaki Allah útján költi a vagyonát, megtanítja gyermekeinek a vallás szabályait, és szívé tiszttán tartja a tudatlanságtól és a szív rossz tulajdonságaitól, akkor annak a vagyona és a gyermekei a hasznára lesznek majd az Utolsó Napon. És ez az ája bizonyíték arra is, hogy a fohászunk elfogadtatásának egyik feltétele az, hogy dicsérjük a Mindenható Allahot.

A Kesful-Aszrar című Korán-kommentár szerint az ép szív olyan szív, amely mentes a hitetlenségtől és képmutatástól.

Abul Qasim al-Hakim szerint az ép szívnek három jele van:

1. Ne legyél igazságtalan senkivel.
2. Ne tudjon megbántani senki.
3. Ha szívességet teszel, ne várj érte viszonzást vagy jutalmat.

Mert aki nem igazságtalan senkivel, az istenfélelemmel megy Allahhoz, akit nem tud senki megbántani, az hűséggel megy Allahhoz, és aki nem vár semmit a tetteiért cserébe, az ikhlasszal megy Allahhoz.

Ibn Ata azt mondta, hogy az ép szív azt jelenti, hogy az ember szívének állapota nem változik, bármilyen nehézség sújtja is.

Amikor Ábrahám próféta (a.s.) a Halál Angyalával beszélt, megkérdezte tőle: „Tudod-e, hogy Uram miért választott engem bizalmas barátjaul?” És Azráel azt felelte: „Mert ha adsz valamit az embereknek, nem vársz érte cserébe semmit.”

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ إِذْ
قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ أَتُنْفِكُوا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ
تُرِيدُونَ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

És bizony, az ő útját követők közé tartozott Ábrahám. Amikor ép szívvel jött Urához. Amikor azt mondta az apjának és a népének: „Mit imádtok? A hamisság – más istenek Allahon kívül – az, amit akartok? Mit gondoltok akkor a Világok Uráról?” (37:83-87)

Ábrahám próféta (a.s.) azok közé tartozott, akik Noét (a.s.) követték az egyistenhitben és a vallás alapjait tekintve. A különbségek a két saría között a kötelező cselekedetek végrehajtásának módjában voltak. Az ezt megelőző ája Noé prófétáról szól. Ibn Abbasz (r.a.) elbeszélése szerint Ábrahám próféta a türelme és állhatatossága miatt is azok közé tartozott, akik Noét követték.

Fahri Razi, Qadi és Hazim szerint Noé és Ábrahám próféta ideje között 2646 év telt el. Ebben az időszakban két próféta küldetett el: Szálih és Húd.

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ
مُدْبِرِينَ فَرَاغَ إِلَى آلِهِتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ مَا لَكُمْ لَا
تَنْطَفُونَ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ

Aztán a csillagokra pillantott, és azt mondta: „Bizony, beteg vagyok!” És ők hátat fordítottak neki. És ő az isteneikhez fordult, és azt mondta: „Hát nem esztek? Mi van veletek, hogy nem beszéltek?” Aztán ellenük fordult, rájuk sújtva a jobb kezével. És (a népe) közeledtek hozzá sietve: (37:88-94)

Ábrahám (a.s.) azért pillantott a csillagokra, mert a csillagok állásából tudták megállapítani, hogy az évnek melyik időszaka van, és így azt is, hogy mikor közelednek az ünnepeik. Amikor Ábrahám próféta azt mondta, hogy beteg, a népe sietve távozott a közeléből, mert arrafelé nagyon elterjedt volt a pestis, és féltek, hogy elkapják tőle.

Fahri Razi és Hazin a következőképpen beszéli el az eseményt:

Ábrahám próféta törzsének hagyományai szerint az ünnepen állatokat vágtak, ételt főztek a húsból, és a bálványoknak ajánlották fel. Aztán az ünneplés helyére mentek, majd az ünneplés végeztével visszatértek a bálványokhoz, és megették az ételt.

Az egyik ünnepnapon Ábrahám próféta hátramaradt, azzal a szándékkal, hogy összetöri a bálványokat, a népének pedig azt mondta, hogy beteg.

Gúnyosan kérdezte meg a bálványokat: „Hát ti nem esztek? Nem beszéltek?”, és összetörte őket. Amikor a népe visszatért a templomhoz, gondolták, hogy ő tette tönkre a bálványait, és bosszút akartak állni.

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجِتُونَ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ
قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا
فَجَعَلْنَاهُمْ الْأَسْفَلِينَ

Azt mondta nekik Ábrahám: „Azt imádjátok-e, amit ti magatok faragtok? Pedig Allah teremtett benneteket, és azt is, amit csináltok?” Azt mondták: „Építsetek neki egy építményt, és dobjátok őt a lángoló tűzbe!” És tervet akartak ellene, de Mi a legalantasabbakká tettük őket. (37:95-98)

Egy elbeszélés szerint harminc méter magasan és húsz méter szélesen halmozták fel a tűzifát, és amikor a lángok már a felhőkig értek, és a forróságtól a közelükbe sem lehetett menni, egy hajítógéppel dobták a tűzbe Ábrahámot (a.s.).

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ
الصَّالِحِينَ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ

„Bizony, Uramhoz megyek! Ő vezetni fog engem. Uram! Adj nekem (egy gyermeket) a jóravalók közül!” És jó hírt mondtunk neki egy szelíd fiúról. (37:99-101)

Ábrahám próféta (a.s.) biztonságos helyre akart vándorolni számtalan ellensége miatt. A Mindenható Allah azt sugalmazta neki, hogy Samba vándoroljon.

Fahri Razi szerint ez az ája bizonyíték arra, hogy az olyan helyről, ahol valakinek zsarnok, elnyomó ellenségei vannak, javasolt dolog elvándorolni. Mert kétségtelen, hogy javasolt dolog olyan helyre menni, ahol az embert szabad vallásgyakorlás és biztonság várja. Amikor Ábrahám próféta Samba ment, szeretett volna egy fiúgyermeket, aki az igazak közül való. A Mindenható Allah pedig teljesítette ezt a fohászát.

Tehát ebből az ájából megérthetjük, hogy megengedett dolog hidzsrát végezni, ha az embernek elfogadható oka van rá. És megengedett dolog gyermekért fohászolni, aki az igazak közül való, és a *hilm*, a szelídség, az elnéző türelem a nagyok sajátja.

Ábrahám próféta (a.s.) feláldozza a fiát

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ
أَنِّي أَدْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ
سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

És amikor (a fia) már elég idős volt ahhoz, hogy vele járjon, azt mondta: „Fiacskám! Bizony, láttam az álomban, hogy feláldozlak téged. Nézd, mit gondolsz erről!” Azt mondta: „Apácskám! Tedd, ami parancsoltatott neked. Ha Allah úgy akarja, türelmesnek találsz majd engem!” (37:102)

Fahri Razi, Hazin és Qadi szerint Ábrahám próféta (a.s.) egy nappal Arafa napja előtt látta az álmot. De akkor még habozott, mert nem tudta, hogy a Sátántól vagy a Kegyelmeztől való. Másnap ismét látta az álmot, és megértette, hogy Allah-tól van. Ezért nevezzük ezt a napot Arafa napjának, ami azt jelenti: megérteni. A harmadik napon, amikor újra ugyanazt álmodta, már tudta, hogy ez Allah parancsa, és fel kell áldoznia a fiát. Ennek a napnak a neve Jaum an-Nahr – az áldozat napja.

Ábrahám próféta azt mondta a fiának, hogy fáért menne a hegyekbe. Kötelet, kést és fejszét is vittek magukkal.

Amikor Minába értek, elmondta az álmát a fiának, és azt is elmondta, hogy Allahtól van, és próbatétel számukra.

Bár vannak, akik nem értenek egyet abban, hogy Ábrahám próféta vajon Izsákot vagy Iszamilt akarta feláldozni, a valóságban Iszmail volt az. Hiszen, amikor az ája az áldozat történetét elmondja, akkor beszél arról is, hogy Ábrahám próféta jó hírt kapott Izsák születéséről.

وَبَشِّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

És örömhírt adtunk neki Izsákról, prófétaként az igazak közül. (37:112)

Ez az ája már az áldozat utánról szól, ekkor kapja meg Ábrahám próféta a jó hírt Izsák születéséről.

Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Két áldozat fia vagyok”. Ez a hadís is bizonyítja, hogy a feláldozni vitt fiú Iszmail volt. A két áldozat, akiről szó van, Iszmail és Mohammed Próféta (s.a.w.) édesapja, Abdullah. Amikor Mohammed Próféta (s.a.w.) nagyapja, Abdulmuttalib álmában látta a Zamzam forrás helyét, egyetlen fiával ki akarta ázni, de mások meg akarták akadályozni benne. Abdulmuttalib megfogadta, hogy ha Allah ad neki tíz fiat, és megengedi, hogy a Zamzam forrását megnyissa, akkor az egyik fiút feláldozza.

És a Mindenható Allah meghallgatta a fohászát, és tíz fiat adott neki, és Abdulmuttalib kiásta a Zamzam forrását. Aztán álmában egy hangot hallott, amely azt mondta neki: Abdulmuttalib, tedd, amit megígértél! Félelemben ébredt fel, és feláldozott egy kost. Másnap újra álmot látott, amelyben azt mondták neki: tedd nagyobbá az áldozatodat! Ekkor feláldozott egy tevét. De újra látta az álmot, hallotta a hangot: tedd az áldozatodat még nagyobbá, és áldozd fel a fiadat! Elmesélte az álmát a fiainak, akik azt mondták: „Apánk! Húzzunk sorsot, és akire a sorshúzás

esik, az legyen az áldozat!” Így is tettek, és a sors a legkisebb fiúra, Abdullah-ra esett. Abdulmuttalib fogott egy kést, hogy fiát feláldozza, de a Kurajs törzs többi tagja nem egyezett bele. Attól féltek, hogy ha megöli a fiát, még hagyománnyá válik a törzs körében.

Megkérdeztek egy jövendőmondót, aki azt mondta: „Fogjatok tíz tevét, állítsátok őket egyik oldalra, a fiút pedig a másikra (akkoriban tíz teve volt a vérdíj egy emberért), és húzzatok újra sorsot!” A tevék számát addig emelték, amíg a sorshúzás a fiú ellen szólt. Végül, száz tevénél a tevék ellen fordult, és a száz tevét feláldozták.

Tehát Allah Küldöttének (s.a.w.) mondása a két áldozatról Iszmailra és Abdullah-ra vonatkozik. Mivel Abdullah esetében száz tevét áldoztak fel, az Iszlám saría szerint a vérdíj egy emberért száz teve.

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعُرْمِ مِنَ الرُّسُلِ

Legyél hát türelmes, ahogy türelmesek voltak az eltökéltek a Küldöttek közül! (46:35)

A Korán-magyarázók szerint ez az ája azt jelenti, hogy amikor Iszmail alávetette magát Allah akaratának, és belenyugodott abba, hogy apja feláldozza őt, a legnagyobb próféták közé tartozott.

وَأذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

És emlékezz meg a Könyvben Iszmailról! Bizony, igaz volt az ígéretéhez, és Küldött volt, és próféta. (19:54)

Mint ebben az ájában is olvashatjuk, a próféták mindig megtartották a szavukat, és sohasem szegték meg egyetlen ígéretüket sem. Mohammed Próféta (s.a.w.) egyszer egy évig várt egy emberre, akivel találkozót beszélt meg, de az illető elfelejtett eljönni.

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيِ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ
أَنِّي أَدْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ
سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ
لِلْجَبِينِ

És amikor már elég idős volt ahhoz, hogy vele járjon, azt mondta: „Fiacskám! Bizony, láttam az álomban, hogy feláldozlak téged. Nézd, mit gondolsz erről!” Azt mondta: „Apácskám! Tedd, ami parancsoltatott neked. Ha Allah úgy akarja, türelmesnek találsz majd engem!” És mikor mindketten alávetették magukat Allah parancsának, és Ábrahám a homlokára fektette őt. (37:102-103)

Ábrahám próféta (a.s.) Allahhoz fordult, és Allah közel vonta őt Magához.

Beyzavi szerint mindez Minában történt, ahol a zárándokok levágják az áldozati állatokat az Áldozat Ünnepeinek első napján.

Ismail azt mondta Ábrahámnak:

- Ó, apácskám, kötözz meg jó szorosan, nehogy a vergődésemmel megzavarjalak, és vedd le a ruháimat, hogy anyácskám ne lássa rajtuk a vért. Gyorsan vágd át a torkom a késeddel. Add át üdvözetemet anyámnak, és vidd el neki az ingemet, hogy vigasztalást találjon benne!

Ábrahám próféta azt felelte a fiának:

- Ó, fiacskám, milyen engedelmes vagy Allah parancsainak követésében!

Ábrahám próféta úgy tett, ahogy a fia javasolta. Megcsókolta a gyermek homlokát, aztán megkötözte őt, és közben csak sírt, sírt. Próbálta elvágni a fia nyakát a késsel, de a kés nem vágott. Iszmail azt mondta:

- Apácskám, fordítsd el az arcodat. Ha engem nézel közben, megsajnálsz, és nem tudod megtenni, amit Allah parancsolt. És én sem nézek majd a késre, nehogy olyasmit tegyek, ami nem áll szándékomban.

Ábrahám próféta követte a tanácsot, ismét a fia nyakára helyezte a pengét, de a kés magától elfordult a másik irányba. És ekkor egy hangot hallott, amely azt mondta: „Ó, Ábrahám! Hagyd abba, amit csinálsz. Bizony, már beteljesítetted az álmot.”

Ez Gábrriel hangja volt, aki egy hatalmas kost hozott a Paradicsomból, amelyet negyven évig neveltek ott, és most Gábrriel *Allahu Akbar* kiáltással hozta le a földre.

Amikor Ábrahám próféta meghallotta Gábrriel hangját, felkiáltott: „*La ilaha ill'Allahu vallahu akbar*”, és tanúságot tett a Mindenható Allah Egyedülvalóságáról. Iszmail pedig, amikor hallotta kettejüket, hozzátette: „*Allahu Akbar va lillahil-hamd*”. Ezért ajánlott dolog a muszlimoknak az Áldozat Ünnepe első reggeli imájától az ünnep negyedik napjának délutáni imájáig minden ima után azt mondani: „*Allahu Akbar, Allahu Akbar la ilaha ill'Allah vallahu Akbar Allahu Akbar va lillahil-hamd*”.

Gábrriel leereszkedett a földre, és azt mondta Ábrahámnak: „Urunk üdvözlétét küldi, és ezt a kost, és azt üzeni: Szolgám, Ábrahám áldozza fel ezt a kost Iszmail helyett. Elfogadtam az Iszlámjukat.”

Ábrahám próféta (a.s.) akkor látta, hogy a kötelek Iszmail (a.s.) kezén és lábán kioldódtak. Megkérdezte, hogy ki oldotta meg őket, és Iszmail azt felelte: Allah Kegyelme.

Miután a kost feláldozták, Iszmail megkérdezte: „Melyikünk a nagylelkűbb, te vagy én?”

Ábrahám azt felelte: „Én vagyok a nagylelkűbb, mert kész voltam feláldozni egyetlen, szeretett fiamat.”

Iszmail azt mondta erre: „Talán én vagyok a nagylelkűbb, apám! Hiszen egyetlen életem van, és azt kész voltam feláldozni Allah megelégedéséért.”

A Legmagasztosabb Allah pedig azt mondta: „Én vagy a legnagyobb, ó, Ábrahám, mert elfogadtam az áldozatodat, és még a fiadat is visszaadtam! Ó, Iszmail, tőled is elfogadtam az áldozatot, és visszaadtam az életedet is ráadásul!”

Mohammed Próféta (s.a.w.) megkérdezte Gábrielt: „Találkoztál-e valaha nehézséggel, amikor a földre jöttél?”

Gábriel azt felelte: „Igen, négy alkalommal:

1. Amikor Ábrahám prófétát a tűzbe dobták, és Allah azt parancsolta nekem: „Segíts a szolgáltnak!” Leszálltam, és megkérdeztem, hogy van-e szüksége valamire, de Ábrahám azt felelte: „Tőled nem akarok semmit!”

2. Amikor Ábrahám próféta Iszmail nyakára tette kését, és Allah azt parancsolta nekem: „Segíts a szolgáltnak!” Azonnal hozzájuk mentem, és elfordítottam a pengét.

3. Amikor te megsérültél az uhudi csatában, és a fogadkitört, Allah azt mondta: „Ha ennek a szolgáltnak a földet érinti, soha többé nem engedem, hogy bármi is nőjön belőle!” Siettem hát, hogy elfogjam a vért, és az égre dobjam.

4. Amikor József prófétát a kútba dobták, Allah megparancsolta, hogy siessek a földre, és mentsem meg őt.” Azonnal odasiettem, és egy sziklát tettem a kútba, arra ültettem Józsefet.”¹²

Az Akika áldozat

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ وَفَدَيْنَاهُ
بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

Mi megszólítottuk őt: „Ábrahám! Bizony, beteljesítetted az álmot!” Bizony, ez nyilvánvaló próbatétel volt. És kiváltottuk őt egy hatalmas áldozattal. (37:104-107)

Ezért van az, hogy ajánlott dolog áldozati állatot vágni a gyermek születésekor. Ez az áldozat az akika.

Mivel a Próféták Pecsétje (s.a.w.) Iszmail leszármazottai közül küldetett el, ezért használja az ája a „hatalmas áldozat” kifejezést, hogy ezzel is megtisztelje Iszmailt.

Amikor Ábrahám próféta feláldozni vitte a fiát, a Sátán megkörnyékezte őket, és suttogott nekik. Ők azonban köveket dobáltak rá, hogy elkergessék. A zarándokok ezért dobják meg hét kővel a Sátánt jelképező oszlopokat Minában.

Imám Bukhari egy könyve szerint (*Kitabul Aqika*), amikor egy gyermek születik, levágnak egy áldozati állatot, és levágják a gyermek haját, és ennek a neve is akika. Az újszülött levágott hajának a neve akika.

12. Rúhu'l-Beyan 2/311

Imám Malik, Imám Sáfí és Imám Ahmed szerint szunna állatot vágni a gyermek születésekor, Imám Abu Hanifa szerint nyomatékos szunna. Aki anyagilag megengedheti magának, hogy állatot vágjon, az tegye meg.

Ibn Hibban *Sahih*-jában olvashatjuk Aisa (r.a.) elbeszélését, amely szerint Allah Küldötte (s.a.w.) az unokái, Hasszán és Husszein születése utáni hetedik napon áldozati állatot vágott, és nevet adott a gyermekeknek.

Imám Tirmidhi szerint az akika áldozatot nem csak a hetedik, hanem a tizennegyedik vagy huszonegyedik napon is lehet vágni, vagy ha addig nem történt meg, akkor bármikor később is.

Mohammed Próféta (s.a.w.) azt mondta: „A gyermek születésekor akika van: vágjatok áldozati állatot, vágjátok le a gyermek haját, és tisztogassátok meg a testét.”

Imám Tirmidhi könyvében olvashatjuk, hogy Aisa (r.a.) elbeszélése szerint Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Ha az újszülött fiú, vágjatok két áldozati állatot, ha lány, akkor egyet”.

A bölcsesség az akika áldozat mögött: Ábrahám próféta fia elfogadta, hogy feláldozzák őt, akár egy áldozati állatot. Abban a pillanatban ő volt az áldozati állat helyén. Ezért az akika áldozat minden muszlimnak adóssága, amellyel tartozik. Ha a Mindenható Allah nem küldte volna le a kost Iszmail helyett, akkor az a hagyomány alakult volna ki, hogy mindenkinek fel kell áldoznia egy gyermekét.

Egy hadíszt szerint: „Aki levág egy bárányt, hogy a vendégeinek szolgálja fel a húsát, az megváltja vele magát a Pokol tüzétől.”¹³

Béke legyen Ábrahám prófétával!

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ سَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ كَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ وَبَشَّرْنَاهُ
بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ
إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ

És meghagytuk neki a későbbi nemzedékek körében: „Béke legyen Ábrahámmal!” Bizony, így jutalmazzuk Mi a jótevőket. Bizony, ő a Mi hívő szolgálaink közül való volt. És örömhírt adtunk neki Izsákról, prófétaként az igazak közül. És megáldottuk őt és Izsákot. És a leszármazottaik közül egyesek jótevők, és egyesek nyilvánvalóan önmaguk ellen vétkeznek. (37:108-113)

Mint ebből az ájából is megérthetjük, a muszlimoknak arra kell törekedniük, hogy jókat cselekedjenek, és szépen viselkedjenek az emberekkel, hogy jó benyomást és tiszteletet hagyjanak maguk után, ha meghalnak. Ez az ája azt is elmondja, hogy aki jóra való, azt a Mindenható Allah kegyesen és jutalommal fogadja.

Bizony, ő a Mi hívő szolgálaink közül való volt. – eszerint Ábrahám próféta jutalmat érdemel, mert a Mindenható Allah jóra való szolgálai közé tartozott.

És örömhírt adtunk neki Izsákról – vagyis a Mindenható Allah jó hírt mondott Ábrahám prófétának egy fiúról, aki az igazak közül való, és megadatik neki a prófétaág.

Vagyis, a Mindenható Allah először próbára tette Ábrahámot a fia, Iszmail feláldozásával, és amikor kiállta a próbát, jó

hírt mondott neki arról, hogy még egy fia fog születni az igazak közül.

Ez az ája háromféleképpen is jó hírt jelent:

1. jó hír arról, hogy egy fiúgyermek fog születni,
2. jó hír arról, hogy a gyermek próféta lesz,
3. és jó hír arról, hogy az igazak közül való lesz, akik megtartják az imát.

És megáldottuk őt és Izsákot. – a Legmagasztosabb Allah megáldotta Ábrahámot és Izsákot, és próféták származtak az utódaik közül.

És a leszármazottaik közül egyesek jótevők, és egyesek nyilvánvalóan önmaguk ellen vétkeznek. – Fahri Razi szerint ez az ája azt bizonyítja, hogy az, hogy egy ember tévelygő vagy az igaz úton jár, nem öröklődik a leszármazottaira. Mert ha a származás fontos lenne az Igazság követése szempontjából, akkor Ábrahám próféta (a.s.) utódai között nem lennének tévelygők. De épp ellenkezőleg, a Mindenható Allah azt mondja, hogy lesznek köztük tévelygők és zsarnokok, ahogy ezt mondta Noé próféta (a.s.) fiáról, Kenanról, aki elpusztult az Özönvízben.

A szülők erényei nem szükségszerűen vannak meg a gyermekeikben is. És fordítva is igaz, ha valakinek a szülei bűnösök voltak, ez a bűn nem öröklődik a gyermekeikre. A gyermek jellemét nem lehet a szülőé alapján megítélni. Ezért értelmetlen azzal büszkélkedni, amivel például a zsidók büszkélkednek, hogy ők a próféták leszármazottai.

Az Igazság követei

وَأَذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي
وَالْأَبْصَارِ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذَكَرَى الدَّارِ وَإِنَّهُمْ
عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ
وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ
لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّآبٍ

És emlékezz a szolgálóinkra, Ábrahámra, Izsákra és Jóbra, az erő és látás birtokosaira! Bizony, kiválasztottuk őket azzal, hogy megadtuk nekik a Hajlék emlékezetét. És bizony, Előttünk ők a kiválasztottak, a legjobbak. És emlékezz Iszmailra, Éliásra, és Dhul Kiflre – mind a legjobbak között vannak. Emlékeztető ez. És bizony, az istenfélőknek jó helyük lesz a visszatérésre. (38:45-49)

Ez azt jelenti: „Ó, szeretett prófétám! Emlékezz atyádra, Ábrahámra! Gondolj a türelmére és állhatatosságára, mikor a tűzbe dobták! Így te is türelemmel viselheted néped kízásait. Emlékezz Izsákra, Ábrahám fiára, aki számos nehézséget viselt el. Emlékezz Jákobra, és emésztő vágyakozására elveszett fia, József iránt, és hosszú évekig tartó gyászára! Akkor majd te is vigaszt találsz gyászkodban. Emlékezz erkölcsükre, jellemükre, és akkor az emberek majd tanulhatnak belőle.”

Ábrahám próféta (a.s.) dicséretes tulajdonságai

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ
إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءٌ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا
حَتَّىٰ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ

Bizony, szép példaképek van Ábrahámban, és azokban, akik vele voltak, mikor azt mondták a népüknek: „Bizony, mi elhatároljuk magunkat tőletek, és attól, amit Allahon kívül imádtok. Megtagadunk benneteket, és ellenségesség és gyűlölet jelent meg köztünk és köztetek örökre, amíg nem egyedül Allahban hisztek!” (60:4)

Vagyis, Ábrahám próféta (a.s.) jelleme dicséretre méltó. Mivel az ő tulajdonságai, és azoké, akik vele voltak, Allah megelégedése szerint valók, azért a Legmagasztosabb Allah azt tanácsolta Mohammed Próféának (s.a.w.) és a Társainak, hogy a nem-muszlimokkal való kapcsolatukban kövessék ezeket a tulajdonságokat.

Nem szabad a nem muszlimok tetteit és gondolkodásmódját követnünk, ahogy azt a következőjében is olvashatjuk:

لَنْ تَنْفَعَكُمُ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ
بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

A rokonaitok és a gyermekeitek egyáltalán nem fognak használni nektek a Feltámadás Napján. Ő fog ítélni köztetek. És Allah a Látója annak, amit tesztek. (60:3)

Ábrahám próféta és a társai azt mondták a hitetleneknek: „Bizony, mi elhatároljuk magunkat tőletek, és attól, amit Allahon kívül imádtok. Megtagadunk benneteket.” A vallás egyesíti az embereket. Ezért nincs jobb kötelék az emberek között, mint a vallás köteléke, erre tanú az emberiség történelme is, és az a nép, amely ezt semmibe veszi, elpusztul.

Miután a Legmagasztosabb Allah elmondja nekünk Ábrahám próféta (a.s.) azon cselekedeteit, amelyeket követnünk kell, megemlíti azt is, amit nem:

إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ
مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ
الْمَصِيرُ

Kivéve Ábrahám mondását az apjának: „Bizony, bocsánatot kérek számodra. És nincs hatalmamban, hogy bármit tegyek érted Allah ellen bármiben. Urunk, Rád hagyatkozunk, és Hozzád fordulunk bűnbánattal, és Hozzád van a visszatérés!” (60:4)

Ábrahám próféta (a.s.) olyan ember számára akart bűnbocsánatot kérni, aki nem érdemelte meg, ezért ebben nem kell őt követnünk.

Fahri Razi és Hazin szerint Allah azt mondja a Kegyes Koránban a hívőknek, hogy engedelmeskedjenek Allahnak úgy, ahogy Ábrahám próféta engedelmeskedett, kivéve, hogy ne kérjenek bocsánatot a hitetlenek számára, még akkor sem, ha a szüleik lennének. Mohammed Próféta (s.a.w.) is arra intette a muszlimokat, hogy közeli barátaiknak ne válasszanak hitetlenséget.

Ez az ája azt is bemutatja, hogy milyen szavakkal fordult Ábrahám próféta Urához. Egy másik fohásza pedig így hangzik:

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

„Urunk! Ne tegyél minket próbatétellé azoknak, akik hitetlenek. És bocsáss meg nekünk, Urunk! Bizony, te vagy a Mindenható, a Bölcs.” (60:5)

Ebben az ájában Ábrahám próféta (a.s.) és a népe így fohászkodik a Mindenható Allah: „Ó, Urunk! Ne engedd, hogy a hitetlenek zsarnokoskodjanak velünk! Mert ha elnyomnának minket, azt hihetnék, hogy ők vannak a helyes úton, és mi tévedünk. És ne engedd, hogy azt gondolják, hogy akik az igaz úton járnak, azok nem találkozhatnak nehézségekkel. Bocsásd meg a bűneinket, hiszen csak emberek vagyunk. Urunk, Te vagy a Hatalmas, a Bölcs.”

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

Bizony, szép példaképek van nektek bennük, annak, aki reménykedik az Allahal való találkozásban, és az Utolsó Nap-

ban. És aki elfordul, hát tudja meg, hogy Allah Gazdag, a dicséret Birtokosa. (60:6)

Abu Szuud Efendi szerint fenyegetés van ebben az ájában annak, aki elfordul Ábrahám próféta hagyományaitól, és a hitetleneket szereti helyette.

Megtartani a vallás előírásait

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ
أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا
تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ
يُنِيبُ

Ő rendelte el nektek a vallást, amit kötelezővé tett Noénak, és amit kinyilatkoztattunk neked, és amit kötelezővé tettünk Ábrahámnak és Mózesnek és Jézusnak – hogy alapozzátok meg a vallást, és ne legyetek megosztva benne. Nehéz a társítóknak az, amire hívod őket. Allah kiválasztja Magának azt, akit akar, és Magához vezet azt, aki Hozzá fordul. (42:13)

Fahri Razi és Abu Szuud Efendi szerint ez az ája öt szabályt foglal magába:

1. A Mindenható Allah elfogadottá tette Noé próféta (a.s.) sariját Mohammed Próféta (s.a.w.) közössége számára.

2. A Mindenható Allah Mohammed Prófétán (s.a.w.) keresztül nyilatkoztatta ki és tette elfogadottá az Iszlámot a muszlimoknak.

3. A nagy prófétáknak, Ábrahámnak, Mózesnek és Jézusnak a Legmagasztosabb Allah hasonló dolgokat parancsolt, mint Mohammed Próféta (a.s.) közösségének.

4. Az egyik dolog, ami a prófétáknak parancsoltatott, az, hogy tartsák meg a vallás előírásait, és védelmezzék meg a romlástól.

5. A muszlimoknak egyezségekre kell jutniuk egymás közt, és nem szabad csoportokra szakadniuk.

Fahri Razi és Nisaburi szerint a vallás megtartása azt jelenti, hogy védelmezzük a vallást, és legőszintébben teljesítjük előírásait.

Nehéz a társítóknak az, amire hívod őket. Allah kiválasztja Magának azt, akit akar, és Magához vezeti azt, aki Hozzá fordul. (42:13)

Ez az ája még három fontos témát érint:

1. Allah Küldötte (s.a.w.) az egyistenhitre hívta a bálványimádókat, akiknek ez nem tetszett.

2. A Mindenható Allah annak adja a prófétaságot, akinek akarja.

3. A Mindenható Allah azt vezeti, aki Felé fordul és bűnbánatot tanúsít.

Ábrahám próféta (a.s.) megfizette adósságát

وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى

És Ábrahámén, teljesítette (amit kellett). (53:37)

Bezvavi szerint a Kegyes Koránban a Mindenható Allah azért említi Ábrahám próféta dicséretére azt, hogy megtette, amit tennie kellett, mert a türelme tökéletes volt, és sok mindent elviselt, amire mások nem lettek volna képesek. Elviselte Nimród zsarnokságát, amikor a tűzbe dobatta őt, és nem kért segítséget Allahon kívül senkitől, még Gábrriel segítségét sem fogadta el. Megfogadta, hogy feláldozza a saját fiát, és be is tartotta ezt az ígéretét. Minden nap körbejárta a környéket, hogy talál-e valakit, akit meghívhat az asztalához, és ha nem talált, akkor inkább böjtölt. Küldetését mindig annak megfelelően hajtotta végre, ami kinyilatkoztatott neki.

Milyen szép szavakkal beszélnek erről az Igazság ismerői! „Ábrahám próféta (a.s.) saját magát a tűznek adta, fiát áldozatnak, vagyonát a testvéreinek. Megfizette az adósságát.”¹⁴

Abu Zarr (r.a.) azt beszélte el: Megkérdeztem Allah Küldöt-tét (s.a.w.): „Ó, Allah Küldötte! hány írást nyilatkoztatott ki a

14. Rúhu'l-Beyan, 4-168

Mindenható Allah?” Ő azt felelte: „Száz lapot és négy nagy könyvet. Tíz lapot Ádám prófétának, ötvenet Séthnek, harmincat Idrisznek, tizet Ábrahámnak, aztán a Tórát, a Zsoltárokat, az Evangéliumot és a Kegyes Koránt.” Tovább kérdeztem: „Ó, Allah Küldötte, mi állt Ábrahám lapjain?” Allah Küldötte (a.s.) azt felelte:

„Nem azért küldtelek a világra, hogy a javait összegyűjtsed magadnak, hanem hogy az elnyomottakat segítsed. Mert Én nem utasítom el az elnyomottak fohászát, még akkor sem, ha hitetlenek.

A bölcs ember három részre osztja az idejét: az első részt azzal tölti, hogy Allah hatalmán gondolkodik, és Hozzá imádkozik. A másik részt azzal tölti, hogy elszámolásra hívja magát mindazért, amit tett, a harmadikban pedig a megélhetéséért dolgozik.

A bölcseknek tudniuk kell, hogy az idő értékes dolog, és tudniuk kell, hogy mivel töltsék el. Kerülniük kell a felesleges és haszontalan beszédet. Minden kimondott szó cselekedet, és emlékezz: el kell majd számolnod minden egyes kimondott szavaddal.”¹⁵

Egy elbeszélés szerint közös utazásuk alatt Khidr (a.s.) azt mondta Mózesnek (a.s.): „Ha türelmes lennél, számtalan lenyűgöző dolognak lehetnél tanúja”.

Ez nagyon felzaklatta Mózes prófétát, ezért tanácsot kért Khidrtől, aki azt mondta: „Tanuld a vallással kapcsolatos tudást, azért, hogy aszerint cselekedhess, és ne azért, hogy tiszteletet vívj ki magadnak. Segíts az embereknek, ne árts. Mosolyogj, ne légy komor. Ne fáradj felesleges dolgokkal. Ne neved, hacsak

nincs rá valódi okod. Ne kritizáld azokat, akik bűnbánatot tartanak a bűnökért, amelyeket a múltban követtek el. Amíg csak élsz, sírj a bűneid miatt. A mai munkát ne halaszd holnapra. Mindig tartsd észben, hogy a sír lesz a végállomás. Soha ne feledd, hogy akiben ma megbízol, az holnap elárulhat, és akiben ma nem bízol, az holnapra megbízhatóvá válhat. Bármit is csinálsz, légy elővigyázatos. Ha csak teheted, mindig segíts az embereknek.”

Akkor Mózes próféta azt mondta Khidrnek: „Nagyon hasznos tanácsot adtál nekem. A Legmagasztosabb Allah teljesítse ki az áldásait rajtad, és védelmezzon meg ellenségeidtől!”

Khidr pedig így felelt: „Akkor most te is adj nekem tanácsot!”

Mózes azt mondta: „Soha ne légy haragos. Ha mégis megharagszol, olyan dolgok miatt tedd, amelyek a Mindenható Allah megalégedése ellen valók. Soha ne szeresd ezt a világot, mert az evilág elveheti tőled a hitedet.”

„Rövid, de nagyon hasznos tanácsot adtál te is” – szolt Khidr - „A Legmagasztosabb Allah segítsen téged abban, hogy a legjobban szolgálj Őt, tegyen téged boldoggá, adja, hogy a többi teremtmény is szeressen téged, és küldje rád áldásait!” Mózes próféta pedig áment mondott erre a fohászra.

Ibn Abbasz (r.a.) azt beszélte el, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Amikor feltámadtok majd a sírotokból, mind meztelenek és körülmetéletlenek lesztek”. Így folytatta: „**A Nap, amikor felgöngyöltjük az egeket, ahogy egy könyv lapjait göngyölitik fel. Ahogy elkezdtük az első teremtést, meg fogjuk ismételni. Ígéret ez Tőlünk. Bizony, meg fogjuk tenni!**” (21:104)

„Az Ítélet Napján lesznek a közösségemnek olyan tagjai, akik a Tűzbe vitetnek majd, és akkor én felkiáltok: A népem! A népem! És könyörgök majd Uramnak, hogy engedje vissza őket,

de azt mondja majd nekem: „Ők voltak azok, akik elhagyták a te utadat”.

És akkor azt mondom majd, amit Jézus, Mária fia mondott: „Ó, Uram, **tanú voltam felettük, amíg közöttük voltam, de amikor Magadhoz vettél engem, te voltál a Felvigyázó felettük, és Te vagy Tanú minden dolog felett. Ha megbünteted őket, hát bizony a Te szolgálidők, és ha megbocsátasz nekik, hát bizony Te vagy a Mindenható, a Bölcs.**” (5:117-118)

Mohammed Próféta (s.a.w.) idején nem fordult elő, hogy valaki az Iszlámról visszatért volna a hitetlenségre. De Abu Bakr (r.a.) kalifátusa alatt előfordult ilyen a tudatlan sivatagi arabok között.

Egy elbeszélés szerint az Ítélet Napján Ábrahám próféta (a.s.) lesz az első, akit a Mindenható Allah felruház egy köntössel.

Ahogy Abdullah ibn Mubarak idézi Imám Alitól (r.a.), az Utolsó Napon Allah Trónja alatt két egyiptomi ruha adatik Ábrahám prófétának (a.s.), és egy jemeni köntös Mohammed Prófétának (s.a.w.).

Ibn Abbasz (r.a.) arról számolt be, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Ha Ábrahámhoz hasonlót akartok látni, nézzetek a társatok arcára. Mózes arcbőre barna volt. Láttam Mózeszt álmomban, egy vörös tevéen ült, és a zarándokok fohászát mondta, a Zarándoklat hónapjában. Úgy láttam őt, ahogy a Felmenetel éjszakáján is láttam.”

Samura ibn Dzsundab (r.a.) arról számolt be, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Ma éjjel láttam álmomban Gábrielt és Mikailt, akik egy magas férfival mentek valahová. Olyan magas volt az az ember, hogy nem is láttam a fejét. Ábrahám próféta volt az.”

Abdullah ibn Omár (r.a.) arról számolt be, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) azt mondta: „Láttam Mózeset és Jézust a Felmenetel éjszakáján. Jézus próféta arca fehér volt, a haja göndör, a mellkasa széles. Mózes próféta barna arcbőrű volt, a haja egyenes szálú. És láttam Ábrahám prófétát az utódai körében. Valamennyiőtök közül én hasonlítok rá a legjobban”.

Abu Humaid asz-Szaidi (r.a.) azt beszélte el, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) Társai azt kérdezték: „Ó, Allah Küldötte, mit mondjunk az imában?” És ő azt felelte:

Ó, Allah, küldj békességet és megtiszteltetést Mohammednek, és a feleségeinek, és az utódainak, ahogy békességet és megtiszteltetést küldtél Ábrahámnak. És áldd meg Mohammedet, és a feleségeit, és az utódait, ahogy megáldottad Ábrahámot. Bizony, Te dicséretre méltó és Fenséges vagy.

Káb ibn Udzsra (r.a.), Mohammed Próféta (s.a.w.) egyik Társa, azt mondta az utána jövő generáció tagjai közül Ibn Abu Lailának: „Mondjak neked egy köszöntést, amit Allah Küldöttétől (s.a.w.) tanultam? Ezt tanította nekünk:

Ó, Allah! Küldj békességet és megtiszteltetést Mohammednek és Mohammed családjának, ahogy békességet és megtiszteltetést küldtél Ábrahámnak és Ábrahám családjának. Bizony, Te dicséretre méltó és Fenséges vagy.

Ó Allah! Áldd meg Mohammedet és Mohammed családját, ahogy megáldottad Ábrahámot és Ábrahám családját. Bizony, Te dicséretre méltó és Fenséges vagy.

Ibn Abbasz (r.a.) arról számolt be, hogy Allah Küldötte (s.a.w.) ezekkel a szavakkal fohászzkodott az unokáiért, Hasszánért és Husszeinért, és azt mondta, hogy Ábrahám próféta (a.s.) is így fohászzkodott Ismailért és Izsákért:

Allah tökéletes Szavainak védelmébe helyezlek minden sátántól, minden mérges teremtménytől, és minden gonosz tekintettől.

Abu Huraira (r.a.) azt beszélte el, hogy Ábrahám próféta (a.s.) nyolcvan éves volt, mikor körülmetélték, a Kaddum nevű faluban, Damaszkusz mellett.

Mohammed Próféta (s.a.w.) így fohászzkodott a Legmagasztosabb Allahhoz:

„Ó, Uram! Bizony, Ábrahám a Te szolgád volt, a Te bizalmas barátod, és a Te küldötted. Én is a Te szolgád vagyok, és a küldötted. Ábrahám próféta Mekkáért fohászzkodott hozzád. Én Medináért fohászkodom. Ó, Uram, mindazt kérem Tőled Medinának, amit Ábrahám kért Mekkával kapcsolatban!”

E fohász áldása által Medina gazdag és hatalmas lett Mohammed Próféta (s.a.w.) ideje óta, az igaz úton vezetett kalifák ideje alatt, Kaiszer és Kiszra kincseivel. A hívők szíve ott van Medinában – az Utolsó Próféta, Allah Küldötte, Mohammed Próféta (s.a.w.) miatt.

